

Liahona

**Frelserens budskab om
håb og udfrielse, s. 18**

Husk på historien
om enken i Nain, når I
føler jer glemt, s. 12

Påskemusik: »På et helligt sted
på jord,« s. 24

Sådan finder man fred
og undgår bedrag, s. 26

KIRKEN
ER
HER

Reykjavík i **Island**

Med det sneklædte bjerg Esja i baggrunden byder Islands farverige hovedstad, Reykjavík, velkommen til en østat, der ligger mere end 1600 km væk fra det europæiske kontinent. Vikingerne var de første, der bosatte sig der i 874 e.Kr., og Reykjavík er hjertet i Islands kulturelle, økonomiske og administrative aktivitet, så vel som en af de reneste, grønneste og sikreste byer i verden.

De to første islændinge blev døbt i Danmark i 1851. De vendte snart tilbage til Island, og i 1853 blev den første gren organiseret. I dag er der næsten 300 medlemmer i Island i tre grene, i Reykjavík, Akureyri og Selfoss. Det nærmeste tempel ligger i London små 2000 km fra Reykjavík.

Selvom medlemstallet er småt, fortsætter Kirken med at vokse. Trods udfordringen med isolation, oversættelse af Kirkens materialer, det ugunstige vejr og kulturelle barrierer, har Kirkens ledere lovet, at Island en dag vil blive et banner for andre lande. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) besøgte Island og mindede medlemmerne om, at de er »et folk af »styrke, kraft og evne« til at gøre store ting« (»Wonderful to Have Sweet, Good Land,« *Church News*, 21. sep. 2002, s. 10).

- Den islandske mission blev stiftet i 1894, men forkyndelsen ophørte i 1914. Island blev en del af Den Danske Mission i 1975.
- I 1977 indviede ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008), der dengang var medlem af De Halvfjerds' Første Kvorum, officielt Island til forkyndelse af evangeliet.
- I 1981 blev *Mormons Bog* udgivet på islandsk – et sprog der ikke tales noget andet sted i verden.

Husk på historien om enken
i Nain, når I mister modet

Keith J. Wilson

12

Stol på Frelserens
udfrielse

Præsident Henry B. Eyring

18

Gør
tjenesten
frydefuld
8

Tre lektier om
kærlighed,
glæde og fred
Brian K. Ashton

26

Når I mister modet

Livet består af op- og nedture. Når vi er nede, kan vi sommetider undre os over, hvad Gud gør – hvorfor lader en kærlig Fader dette ske? Det dilemma kan munde ud i, at vi spørger: »Bryder Gud sig overhovedet om mig?«

I sådanne situationer har jeg fundet, at disse skriftsteder har været en hjælp:

- **Salmerne 8:5-6:** »Hvad er da et menneske, at du husker på det ... Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, med herlighed og ære har du kronet det.«
- **Johannes 10:14:** I løbet af sit liv på jorden beskrev Frelseren sig selv som »den gode hyrde« og tilføjede: »Jeg kender mine får.«
- **Moses 1:39:** Det er et af mine yndlingsskriftsteder, hvor Herren åbenbarede sit mål over for profeten Joseph Smith: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« – og således understreger han sin interesse i os som individer.
- **Lukas 7:11-16:** Denne beretning fortæller os ikke alene om Frelserens magt over døden – en passende påmindelse i denne påsketid – men for mig er det også et af de bedste eksempler på hans årvågenhed rettet mod os hver især. Af alle Jesu mirakler er få så kærlige og medfølelse som det, han gjorde for enken i Nain. Som jeg fortæller i min artikel (se side 12), viser denne beretning Frelserens interesse for og kærlighed til hver og en af os.

Keith Wilson

Lektor ved Brigham Young University

- 5 Han er opstået!** ☺
Frygt for døden er forbi, Kristus sejred', vi er fri.
- 6 Profiler af tro:** Bob og Lori Thurston – Phnom Penh-missionen i Cambodia ☺
Deres mission blev ikke som forventet, men den blev også til velsignelse for dem på uventede måder.
- 8 Principper for omsorg:** Gør det at drage omsorg frydefuldt
En af de største kilder til sand glæde finder man i tjeneste.
- 12 Husk på historien om enken i Nain, når I mister modet**
Keith J. Wilson
Ligesom Frelseren gjorde for enken i Nain, vil han komme til os i vores mest desperate stunder.
- 18 Stol på Frelserens udfrielse**
Præsident Henry B. Eyring
Herren vil udfri os af vores prøvelser, når vi bliver mere retfærdige.
- 24 Musik:** På et helligt sted på jord ☺
Tammy Simister Robinson
Frelseren levede og døde for os.
- 26 Tre lektier om kærlighed, glæde og fred**
Brian K. Ashton
I kan finde lykke, uanset hvad jeres situation er.
- 32 Sidste dages hellige røster** ☺
En orkan, der ødelagde bryllupsplaner; hvad jordelivet virkelig er; en sang, der gav håb; en accepteret invitation.
- 36 Velsignelser ved selvhjulpenhed:** Forretningen blomstrer ☺
Joshua J. Perkey
En advokat mister sit job, men han finder inspiration i Kirkens selvhjulpenhedsklasser.
- 38 Vores hjem, vores familie:** Vores søn er vor himmelske Faders søn ☺
Jerlyn Murphy
Uanset hvor meget vi elsker vores børn, så elsker Gud dem mere.
- 40 Undervisning af teenagere og yngre børn:** Håndtering af tragedie ☺
Råd til at hjælpe jeres børn til at føle fred.

☺ Hurtiglæst

På omslaget
Vejen til Emmaus,
af Wendy Keller.

Afsnit

Unge voksne

42

Med alle de valg, vi står over for, og de **livsændrende beslutninger** vi tager, hvordan kan vi så vide, at vi **følger Guds plan** for os? Læs denne måneds artikler om **at modtage åbenbaring**.

Unge

50

Lær at bruge jeres patriarkalske velsignelse, lad jer inspirere til at stifte **nye påsketraditioner**, og **find fred** med jer selv og andre, når I læser denne måneds artikler.

Børn

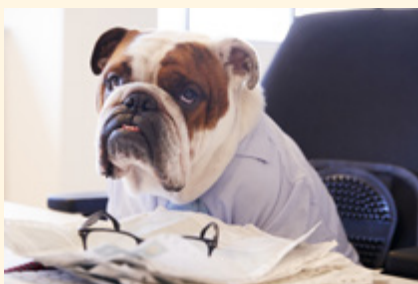
Lær mere om, **hvorfor vi fejrer påske** ved at læse om Jesus Kristus, hans forsoning og opstandelse og hvad de ting betyder for os.

UDVALGTE DIGITALE ARTIKLER

Træn jeres åndelige muskler*Aspen Stander*

For at undgå at vores vidnesbyrd svinder hen, må vi konstant opbygge vores åndelige muskler.

Efterlever I evangeliet halvhjertet?*Chakell Wardleigh*

Hvad er i virkeligheden forskellen på at have travlt i Kirken og at være aktiv i evangeliet?

LÆS MERE

I appen Evangelisk bibliotek og på liahona.lds.org kan I:

- Finde seneste nummer.
- Finde indhold, der kun findes digitalt.
- Søge i tidligere numre.
- Indsende jeres historier og feedback.
- Tegne abonnement eller give et som gave.
- Styrke jeres studium med digitale værktøjer.
- Dele favoritar artikler og videoer.
- Hente eller udskrive artikler.
- Lytte til jeres yndlingsartikler.

KONTAKT OS

Send jeres historier og feedback til
liahona@ldschurch.org.

Indsend jeres trosfremmende historier
via liahona.lds.org eller e-mail til:

Liahona, floor 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

**APRIL 2019, ÅRGANG 168, NR. 4
LIAHONA 18604 110**

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift på dansk

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring,

De Tolv Apostles Kvorum:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Vejledere: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubanks, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopsichke, Lynn G. Robbins

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Camila Castrillon

Redaktion: Maryssa Dennis, David

Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirke, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Ledende art director: J. Scott Knudsen

Art director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret: Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygj, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse:

Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th,
DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga,
MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås,
Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller Danske Bank: 4073-6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret:

Medmindre andet er angivet må enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse er anført restriktioner. Spørgsmål om ophavsret bør rettes til Intellectual Property Office, 50 E.

North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; eller send e-mail til: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For readers in the United States and Canada:

April 2019 Vol. 168 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Danish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 001-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Jesus Kristus er opstanden
Jesus Kristus er opstanden,
syng om dette glædesbud.
Graven ham ej mer holdt fangen,
syng det verden, syng det ud!
Frygt for døden er forbi,
Kristus sejred', vi er fri.

(»Jesus Kristus er opstanden«,
Salmer og sange, nr. 121).

Når I mindes Frelseren denne påske, kan I gå ind på lds.org/go/4195 for at se smuk kunst og apostlenes vidnesbyrd om Frelserens egenskaber, der gjorde ham i stand til at sone for os og opstå.

Bob og Lori Thurston

Bob og Lori Thurston –
Phnom Penh-missionen i Cambodja

På deres første mission sammen lærte Bob og Lori Thurston, at man kan drage meningsfuld omsorg til trods for sprogæssige barrierer og kulturelle forskelle, for vi er alle Guds børn.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Bob:

En dag kunne vi høre høj musik, og vi bemærkede, at der var blevet slået et telt op. I Cambodja betyder det enten, at nogle skal giftes eller en er død.

Lori:

Vi fandt ud af, at en mor til fem eller seks børn lige var død. Der var ingen mand. Børnene var bare vågnet op og havde opdaget, at deres mor var død.

En af døtrene hulkede bare. Ved hjælp af en oversætter sagde hun: »Jeg er den ældste. Jeg har alle disse søskende. Jeg ved ikke, hvad jeg skal stille op.«

Jeg tog hende i mine arme. Hvordan kunne jeg lade være? Pigen havde lige mistet sin mor. Jeg talte til hende på engelsk og sagde: »Jeg ved, at du ikke forstår mig, men jeg lover, at du vil se din mor igen. Det ordner sig alt sammen. Du kommer ikke til at stå alene tilbage.«

Der er så mange oplevelser som denne, der har givet os en særlig tilknytning til folk i Cambodja.

LÆS MERE

I kan finde flere profiler af tro på lds.org/go/18.

Principper for omsorg

GØR DET AT DRAGE OMSORG frydefuldt

At tjene andre i kærlighed er til glæde for både giver og modtager.

Sommetider kan vores søgen efter lykke i dette liv virke som en trædemølle. Vi løber og løber og synes ikke at komme nogen vegne. For nogle føles tanken om at drage omsorg for andre blot som endnu en byrde.

Men vor himmelske Fader ønsker, at vi skal opleve glæde, og han har sagt, at »menneskene er til for at kunne nyde glæde« (2 Ne 2:25). Og Frelseren har lært os, at det at vise andre omsorg er afgørende for, at vi og andre kan nyde glæde.

Hvad er glæde?

Glæde kan defineres som en »følelse af tilfredshed eller lykke«.¹ Nutidige profeter har tydeliggjort, hvor glæden kommer fra, og hvordan den findes. »Den glæde, vi føler, har lidet at gøre med vores livsvilkår og alt at gøre med vores fokus i livet,« har præsident Russell M. Nelson sagt. »Glæde kommer fra og på grund af [Jesus Kristus]. Han er kilden til al glæde.«²

Det giver glæde at vise omsorg

Da Lehi tog af frugten fra livets træ, blev hans sjæl fyldt »med overordentlig stor glæde« (1 Ne 8:12). Hans første ønske var at dele denne frugt med dem, han elskede.

Vores villighed til at drage omsorg for andre, kan give os og dem den slags glæde. Frelseren underviste sine disciple om, at den frugt vi frembringer, når vi er knyttet til ham, hjælper os til at opleve en fylde af glæde (se Joh 15:1-11). At virke i hans værk og forsøge at føre andre til ham kan være en glædelig oplevelse (se Luk 15:7; Alma 29:9; L&P 18:16;

50:22). Vi kan opleve denne glæde trods modgang og lidelser (se 2 Kor 7:4; Kol 1:11).

Frelseren viste os det fuldkomne eksempel på, at en af de største kilder til sand glæde finder man i tjeneste. Når vi drager omsorg for vores brødre og søstre ligesom Frelseren, med barmhjertighed og kærlighed i hjertet, kan vi opleve en glæde, der rækker ud over enkel tilfredshed.

»Når vi drager omsorg af et villigt hjerte ... vil vi komme tættere på at blive et Zion-folk og føle en uforlignelig glæde sammen med dem, vi har hjulpet ad disciplens vej,« har

EN KILDE TIL SAND GLÆDE

Frelseren viste os det fuldkomne eksempel på, at sand glæde i jordelivet finder man i tjeneste.

søster Jean B. Bingham, Hjælpeforeningens hovedpræsident, sagt.³

Hvordan kan vi gøre det mere glædeligt at drage omsorg?

Der er mange måder at bringe større glæde ind i vores omsorg på. Her er nogle få forslag:

- 1. Forstå jeres formål med at drage omsorg.** Der er mange bevæggrunde til at drage omsorg. I sidste ende bør vores indsats stemme overens med Guds hensigt om »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Når vi accepterer præsident Russell M. Nelsons opfordring til at hjælpe andre ad pagtens sti, kan vi finde glæde ved at tage del i Guds værk.⁴ (Se mere om formålet med at drage omsorg i »Principper for omsorg: Formålet, der vil ændre vores omsorg« i Liahona i januar 2018).
- 2. Gør omsorg til et spørgsmål om mennesker og ikke om opgaver.** Præsident Thomas S. Monson har lært os: »Lad aldrig et problem, der skal løses, blive vigtigere end en person, der skal vises kærlighed.«⁵ Omsorg handler om at elske mennesker ikke om at gøre ting. Når vi lærer at elske,

som Frelseren gjorde, vil vi være mere åbne over for den glæde, der kommer af at tjene andre.

- 3. Gør omsorgen enkel.** Præsident M. Russell Ballard, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har fortalt os, at »store ting udvirkes ved små og enkle ting ... Vores små og enkle venlige handlinger og tjenester akkumuleres til et liv fyldt med kærlighed til vor himmelske Fader, hengivenhed for Herrens, Jesu Kristi, værk og en følelse af fred og glæde, hver gang vi rækker ud mod hinanden.«⁶
- 4. Fjern stressen fra omsorgen.** Det er ikke jeres ansvar at udarbejde andres frelse. Det er et anliggende mellem den

Udskyd ikke glæden ved at tjene

Sommetider tøver folk med at bede om hjælp, så det, at vi tilbyder vores tjeneste, kan være lige, hvad de behøver. Men at tvinge os selv på andre er heller ikke svaret. Det er en god ide at bede om lov, inden man yder omsorg.

Ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum har fortalt om en enlig mor, der fik mæslinger – hvorefter hendes børn også blev syge. Det ellers pletfrie hus blev rodet og griset. Opvasken og vasketøjet tårnede sig op.

På et tidspunkt, hvor hun følte sig totalt overvældet, bankede nogle hjælpeforeningssøstre på hendes dør. De sagde ikke: »Lad os vide, hvis vi kan hjælpe med noget.« Da de så hendes situation, sprang de til.

»De ryddede op i kaosset, gjorde hjemmet lyst og rent og ringede efter en ven, der kunne komme med nogle hårdt tiltrængte varer. Da de endelig var færdige og sagde farvel, forlod de en mor i tårer – tårer af taknemlighed og kærlighed.«⁷

Både giver og modtager følte glædens varme.

enkelte og Herren. Det er vores ansvar at elske og hjælpe dem til at vende sig til Jesus Kristus, der er deres Frelser.

Fremelsk glæde i jeres liv

Jo mere glæde, fred og tilfredshed vi kan fremelske i vores liv, jo mere kan vi dele med andre, som vi drager omsorg for. Glæde kommer gennem Helligånden (se Gal 5:22 og L&P 11:13). Den kan vi bede om (se L&P 136:29) og indbyde i vores liv. Her er nogle få forslag til, hvordan vi kan fremelske glæde i vores liv:

1. **Tæl jeres velsignelser.** Gransk jeres liv og skriv de ting ned i jeres dagbog, som Gud har velsignet jer med.⁸ Læg mærke til alt det gode rundt omkring jer.⁹ Vær opmærksom på, hvad der måske afholder jer fra at føle glæde og nedskriv, hvordan I vil løse det eller forstå det bedre. Tag jer tid til at søge en stærkere forbindelse til Frelseren i denne påsketid (se L&P 101:36).
2. **Øv jer i mindfulness.** Man finder lettere glæde i stille meditative stunder.¹⁰ Lyt nøje til det, der giver jer glæde (se 1 Krøn 16:15). Det kan sommetider være nødvendigt med en pause fra medierne for at kunne være mindful.¹¹
3. **Undgå sammenligninger.** Det er blevet sagt, at sammenligning stjæler glæde. Paulus sagde advarende »for de måler og sammenligner sig tværtimod med sig selv, uforstandige som de er« (2 Kor 10:12).
4. **Søg personlig åbenbaring.** Frelseren sagde: »Hvis du beder derom, skal du modtage åbenbaring på åbenbaring, kundskab på kundskab, så du kan lære hemmelighederne og de fredsskabende sandheder at kende – det, som bringer glæde, det, som bringer evigt liv« (L&P 42:61).

Opfordring til handling

Hvordan kan I øge den glæde, I finder i livet gennem omsorg? ■

Principperne i denne artikel kan anvendes i hverdagens omgang med andre, men hensigten her er at hjælpe omsorgsdragende brødre og søstre i deres indsats for at velsigne de enkeltpersoner og familier, de tilser.

NOTER

1. »Glæde«, Den Danske Ordbog, ordnet.dk/ddo
2. Russell M. Nelson, »Glæde og åndelig overlevelse«, *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
3. Se Jean B. Bingham, »Udvis omsorg som Frelseren«, *Liahona*, maj 2018, s. 107.
4. Se Russell M. Nelson, »Når vi går fremad sammen«, *Liahona*, apr. 2018, s. 4.
5. Thomas S. Monson, »Find glæden på rejsen«, *Liahona*, nov. 2008, s. 86.
6. M. Russell Ballard, »Find glæde gennem kærlig tjeneste«, *Liahona*, maj 2011, s. 49.
7. Se Dieter F. Uchtdorf, »Efterlev evangeliet med glæde«, *Liahona*, nov. 2014, s. 120-123.
8. Se Henry B. Eyring, »O, husk, husk«, *Liahona*, nov. 2007, s. 67.
9. Se Jean B. Bingham, »Så jeres glæde må blive fuldkommen«, *Liahona*, nov. 2017, s. 87.
10. Se Dieter F. Uchtdorf, »Det, der betyder mest«, *Liahona*, nov. 2010, s. 21.
11. Se Gary E. Stevenson, »Åndelig formørkelse«, *Liahona*, nov. 2017, s. 46.

Husk på historien *om enken i Nain,* når I mister modet

Især når vi føler os glemt eller overset, må vi huske på, at Jesus kom enken til undsætning præcis, da nøden var størst, og han vil også komme os til undsætning.

Keith J. Wilson

Lektor i oldtidsskrifter ved Brigham Young University

Vi kan sommetider i livets op- og nedture føle det som om, at Gud er lidt fraværende i vores hverdag. Vi kan være inde i mønstre, der forekommer kedelige og ensformige. Der sker ikke så meget, og det er sommetider svært at pege på et område, hvor Gud direkte har grebet ind i vores liv. Når jeg bliver ramt af sådanne følelser af ubetydelighed, tænker jeg ofte på en kvinde i Det Nye Testamente, der må have følt det sådan. Hun nævnes ikke ved navn i skrifterne, men hun kendes blot på den by, hun boede i, og hendes ægteskabelige status.

Kvinden er enken fra Nain, og Lukas er den eneste evangelist, der fortæller hendes forbløffende historie. For mig repræsenterer hun essensen i Frelserens persontilpassede tjeneste, og hvordan han rakte ud til de mismodige, jævne mennesker i samfundet. Denne beretning svarer klart på spørgsmålet om, hvorvidt Gud kender og kerer sig om os.

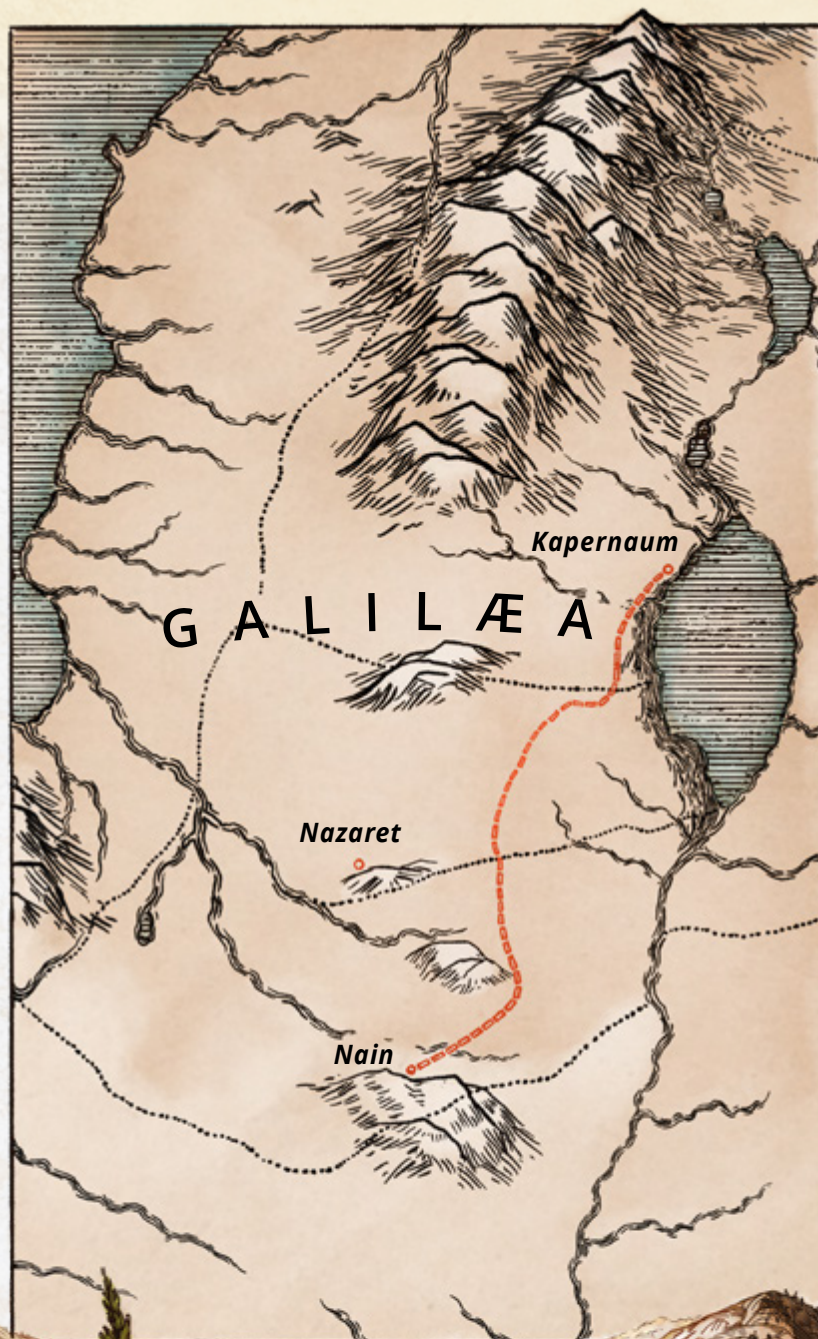
En kort synopsis af miraklet i Lukasevangeliet kapitel 7 fortæller os, at Jesus kom til en by, hvor man bar en død ud, og Jesus vakte på mirakuløs vis den unge mand til live igen. Men der er så meget mere at forstå i den ramme. Som med alle mirakler, men især med dette, er konteksten afgørende for at forstå hændelsen. Idet jeg har undervist på Brigham Young University i Jerusalem, vil jeg dele min personlige indsigt i dette mirakel.

Nain var en lille landsby ude på landet på Jesu tid, den lå ved siden af Orakel-egene, der lå på østsiden af sletten Jizre'el. Byen lå afsides. Der var blot en enkel vej, der førte dertil. På Jesu tid har denne landsby været lille og relativt fattig, og sådan er den forblevet. I byens historie har denne by til tider blot talt 34 huse og 189 mennesker.¹ I dag bor der omtrent 1500 indbyggere i byen.

Lukas indleder sin beretning med at bemærke, at Jesus var i Kapernaum dagen inden, hvor han havde helbredt officerens tjener (se Luk 7:1-10). Dernæst læser vi, at »derefter« (vers 11, fremhævelse tilføjet) gik Jesus til en by, som hedder Nain, og hans disciple og en stor skare gik sammen med ham. Denne sekvens er meget vigtig. Kapernaum ligger ved den nordvestlige ende af Genesaret Sø, ca. 180 meter over havets overflade. Nain ligger ca. 48 km sydvest for Kapernaum og 213 meter over havets overflade, hvilket vil sige, at det kræver en anstrengende tur op af bakke til Nain. At gå fra Kapernaum til Nain har været en tur på mindst en til to dage. For nylig tog det en gruppe unge studerende ved BYU Jerusalem Center 10 timer at vandre denne strækning på asfalteret vej. Det betyder, at Jesus sandsynligvis var stået meget tidligt op om morgenen eller var vandret i løbet af natten for at nå begravelsoptoget.²

Da Kristus nærmer sig byporten efter en meget anstrengende rejse, bliver en ung mand, sikkert i tyverne,³ båret død ud. Lukas fortæller os, at denne unge mand var sin mors eneste søn, og hun var enke, og nogle lærde tolker den græske tekst således, at hun ikke havde andre børn.⁴ En stor skare fra landsbyen ledsagede hende på denne meget tragiske familiefærd.

At miste en søn har naturligvis været en tragedie for enhver, men overvej konsekvenserne for denne enke. Hvad det må have betydet socialt,

åndeligt og økonomisk at være enke uden efterkommere i det gamle Israel? Ifølge kulturen i Det Gamle Testamente var det et tegn på Guds straf for synd, hvis en ægtemand døde, inden han var gammel. Således mente nogle, at Gud tildelte straffen på den overlevende enke. I Ruths Bog siger No'omi klagende, efter hun er blevet enke i en tidlig alder: »Herren har vidnet imod mig, når den Almægtige har bragt ulykke over mig« (Ruth 1:21).⁵

Der var ikke alene tale om åndelig og følelsesmæssig smerte, men for denne enke i Nain betød det også økonomisk undergang – og udsigt til at sulte.⁶ Efter giftermål blev en kvinde ægtemandens families økonomiske ansvar. Hvis han døde, overgik ansvaret for hende til hendes søn. Nu hvor denne enkes eneste søn var død, hang hun i et økonomisk tyndt reb. Hvis hendes søn har været i tyverne, har hun sandsynligvis været en midaldrende kvinde, der boede i en lille, afsides landsby, og nu befandt hun sig i en åndelig, social og økonomisk desperat situation.

Præcis i det korte tidsspænd, hvor landsbyens beboere bar enkens søn ud for at blive begravet, mødte Jesus optoget, og han »ynkedes ... over hende« (Luk 7:13). Det kan rent faktisk være Lukas' største underdrivelse. Jesus

opfattede på en eller anden måde enkens yderst desperate situation. Hun havde måske tilbragt natten i bøn på sit jordklinede gulv og tryglet vor himmelske Fader om at forstå hvorfor. Hun havde måske tilmed spurgt, hvorfor hun skulle leve videre på denne jord. Eller hun har måske været rædselsslagen ved tanken om den forestående ensomhed. Vi ved det ikke. Men vi ved, at Frelseren valgte at forlade Kaper-naum umiddelbart, hvilket kan have krævet, at han gik om natten for at møde begravelsesfølget lige inden, de lagde den dødes legeme i graven.

Ja, da Jesus så kvindens tårevædede ansigt, som hun gik der i følget, følte han stor medlidenhed med hende – men det virker som om hans medfølelse var vakt længe, inden han blot »stødte« ind i begravelsesfølget. Han kom der præcist i nødens time for hende.

Jesus sagde til enken: »Græd ikke!« (v. 13). Uden at være bange for rituel urenhed, »rørte han ved båret«, og »bærerne stod stille«. Derpå sagde han: »Unge mand, jeg siger dig: Rejs dig op!«

Da satte den døde sig op og begyndte at tale, og Jesus gav ham til hans mor« (v. 14-15). Naturligvis blev landsbyens beboere og Jesu tilhængere slået af ærefrygt, da deres sorg blev vendt til den rene glæde. Og de »priste Gud og sagde: »En stor profet er fremstået iblandt os« (v. 16). Men dette mirakel handler også om at redde en desperat sjæl. Jesus var opmærksom på, at noget var helt galt for denne kvinde – en der blev set ned på i deres kultur. Hendes situation kaldte på hans umiddelbare opmærksomhed, selvom han havde rejst langt for at være der præcis i det rette øjeblik. Han kendte til hendes desperate situation, og han kom hastende. Præsident Thomas S. Monson (1927-2018) talte unægtelig sandhed, da han sagde: »En dag, når vi ser tilbage på, hvad der tilsyneladende virkede som tilfældigheder, vil vi forstå, at de måske ikke var så tilfældige alligevel.«⁷

Hvor opbyggende denne beretning end er, så må den blive mere end en sej historie fra Bibelen for os. Den vidner uvægerligt om, at Jesus kendte til denne fattige, glemte og nødlidende enke. Især når vi føler os glemt eller overset, må

vi huske på, at Jesus kom enken til undsætning, da nøden var størst, og han vil også komme os til undsætning. Desuden handler en anden lektie, vi kan lære af vor Frelsers eksempel, om vigtigheden af at række ud for at velsigne andre omkring os. Mange i jeres omgangskreds kan fra tid til anden miste modet. Hvis I kan fortælle dem om »søster Nain«, og hvordan Herren nøjagtigt kendte til hendes fortvivlelse og store personlige krise, kan det måske ændre nat til dag. Husk præsident Spencer W. Kimballs (1895-1985) skarpe observation: »Gud lægger virkelig mærke til os, og han våger over os. Men almindeligvis er det gennem et andet menneske, han opfylder vores behov.«⁸

Af alle Jesu mirakler under hans levetid på jorden, er få i mine øjne, så kærlige og medfølelse som det, han gjorde for enken i Nain. Det minder os om, at vi betyder noget for ham, og at han aldrig vil glemme os. Det må vi ikke glemme. ■

NOTER

1. Se E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas*, 1932, s. 75.
2. Se S. Kent Brown, *The Testimony of Luke*, 2015, s. 364.
3. Se Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
4. Se Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
5. I Esajas 54:4 siger Herren til enken Israel: »Din enkestands vanære skal du ikke huske på.«
6. Se Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
7. Thomas S. Monson, i Joseph B. Wirthlin, »Lektier lært på livets vej«, *Liahona*, maj 2001, s. 38.
8. *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 85.

Klik ind på lds.org/go/041917 og se bibelvideoen »Enken i Nain«.

**Præsident
Henry B. Eyring**
Andenrådgiver
i Det Første
Præsidentskab

STOL PÅ FRELSERENS udfrielse

Freiserens forsoning og opstandelse giver ham magt til at styrke os i vores trængsler og udfri os fra dem.

For de af os, der har mistet en af vores kære, kan vejen frem synes trist og ensom – især for dem uden kundskab og vidnesbyrd om Freiseren Jesu Kristi forsoning og opstandelse. I husker nok hans to tvivlende disciple på vejen til Emmaus. Den opstandne Herre slog dem følge og spurgte, hvorfor de var bedrøvede. Lukas giver os dette svar:

»De svarede: »Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket

- hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham.

Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel« (Luk 24:19-21).

Vi finder trøst i vores kundskab og vidnesbyrd om, at det *var* ham, der forløste Israel. Det *var* ham, der »[brød] dødens bånd« (Mosi 15:23). Det *var* ham, der blev »førstegrøden af dem, der er sovet hen« (1 Kor 15:20). Det *var* ham, der muliggjorde tempelpagter, der for evigt binder os sammen med dem, vi »har kær, og som igen [vi] fandt.«¹

I denne påsketid, vil jeg gerne dele en del af et åndeligt budskab, jeg gav for nogle få år siden om Frelserens magt til udfrielse. Det styrkede mig, da jeg forberedte og gav det. Jeg beder til, at det vil styrke jer, når I læser det.

Frelseren kender vores sorger

Livet slutter tidligt for nogle og for os alle i sidste ende. Vi vil hver især blive prøvet i mødet med døden, når vi mister nogle, vi elsker.

Forleden dag mødte jeg en mand, jeg ikke har set, siden hans kone døde. Det var et

tilfældigt møde i forbindelse med et socialt højtidssarrangement. Han smilede, da han gik mig i møde. Idet jeg huskede på, at hans hustru var gået bort, spurgte jeg yderst forsigtigt: »Hvordan har du det?«

Smilet forsvandt og hans øjne blev fugtige, og han svarede stille og med stor oprigtighed: »Jeg har det fint. Men det er meget svært.«

Det *er* meget svært, som de fleste af jer allerede har erfaret, og som vi alle vil vide på et tidspunkt. Den sværeste del af prøven er at vide, hvad man stiller op med sorgen, ensomheden

---

*Frelseren kunne have kendt til vores
sorger gennem inspiration fra Ånden,
men han valgte i stedet for at
erfare det for sig selv.*

og det tab, der føles som om vi har mistet noget af os selv. Sorg kan hænge ved som en kronisk smerte. Og for nogle kan der også være følelser af vrede eller uretfærdighed.

Frelserens forsoning og opstandelse giver ham magt til at udfri os i sådan en prøvelse. Gennem den erfaring han gjorde sig, kender han til alle vores sorger. Han kunne have kendt til dem gennem inspiration fra Ånden, men han valgte i stedet for at erfare det for sig selv. Dette er beretningen:

»Og se, han skal blive født af Maria ved Jerusalem, som er vore forfædres land, og hun er en jomfru, et dyrebart og udvalgt redskab, som skal blive overskygget og undfange ved Helligåndens kraft og føde en søn, ja, selveste Guds Søn.

Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme.

Og han vil påtage sig døden, så han kan løse dødens bånd, som binder hans folk; og han vil påtage sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fylde med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder« (Alma 7:10-12).

Gode folk omkring jer vil prøve at forstå jeres sorg ved at miste en af jeres kære. De føler måske selv sorg. Frelseren forstår og føler ikke kun sorg, men han føler også *jeres* personlige sorg. Han kender jer til fuldkommenhed. Han kender jeres hjerte.

Indbyd Helligånden

Frelseren ved hvilken af de mange ting, I kan gøre, der vil være bedst for jer, når I indbyder Helligånden til at trøste og velsigne jer. Han ved, hvor det vil være bedst for jer at begynde. Sommetider vil det være at bede. Sommetider

vil det være at trøste en anden. Jeg kender en enke med en invaliderende sygdom, der blev inspireret til at besøge en anden enke. Jeg var der ikke, men jeg er sikker på, at det var Herren, der inspirerede en trofast discipel til at række ud mod en anden og således blev i stand til at komme dem begge til undsætning.

Der er mange måder, hvorpå Frelseren kan komme de sørgende til undsætning, hver især er de tilpasset dem. Men I kan være sikre på, at han kan og vil gøre det på den måde, der er bedst for den sørgende og dem omkring dem. En konstant faktor, når Gud udfrier folk fra sorg, er, at de føler en ydmyghed som et barns for ham. Et stort eksempel på kraften i trofast ydmyghed ser man hos Job (se Job 1:20-22). En anden konstant, som Job også havde, er en vedvarende tro på kraften i Frelserens opstandelse (se Job 19:26).

Vi vil alle opstå, deriblandt jeres afdøde kære. Den genforening, vi vil opleve med dem, vil ikke blive æterisk, men den vil finde sted i legemer, der hverken vil dø, blive ældre eller skadet.

Da Frelseren viste sig for sine apostle efter sin opstandelse, forvissede han ikke alene dem i deres sorg, men også alle os, der på et tidspunkt vil sørge. Han trøstede dem og os på denne måde:

»Fred være med jer ...

Se på mine hænder og fødder – det er mig. Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har« (Luk 24:36, 39).

Herren kan inspirere os til at række ud efter kraft til udfrielse fra vores sorg på den måde, der er bedst for os. Vi kan vælge at tjene andre for Herren. Vi kan vidne om Frelseren, om hans evangelium, om genoprettelsen af hans kirke og om hans opstandelse. Vi kan holde hans bud.

Alle disse beslutninger indbyder Helligånden. Det er Helligånden, der kan trøste os på den måde, der passer til vores behov. Og ved Åndens inspiration kan vi få et vidnesbyrd om opstandelsen og et klart håb om den herlige genforening, der venter forude. Jeg følte den trøst, da jeg så på en gravsten over en, jeg kendte – en, som jeg ved, at jeg engang i fremtiden

vil kunne favne i mine arme. Eftersom jeg ved det, udfries jeg ikke alene fra sorg, men jeg fyldes også af forventningens glæde.

Havde det lille menneske levet til, hun blev voksen, ville hun have haft brug for udfrielse fra nogle andre prøvelser. Hun ville have været blevet prøvet på, hvorvidt hun ville forblive trofast mod Gud gennem de fysiske og åndelige udfordringer, alle møder. Selvom vores legeme er en storslået opfindelse, så er det en udfordring for os alle at holde den fuldt fungerende. Alle må kæmpe sig gennem sygdom og følgerne af alderdom.

»Vær du ydmyg«

Magten til udfrielse fra vores prøvelser ligger på plads. Den virker på samme måde som udfrielsen fra den prøve, det er at miste en af vores kære, når de dør. Akkurat ligesom den udfrielse ikke altid består i, at livet forlænges for en af

---

*I kan være sikre på, at
Frelseren kan og vil gøre
det på den måde, der er
bedst for de sørgende og
dem omkring dem.*

vores kære, består udfrielsen fra andre prøvelser måske heller ikke i, at de bliver fjernet. Herren befrier os måske ikke fra dem, før vi har udviklet tro til at træffe valg, der får forsoningens kraft til at virke i vores liv. Det fordrer han ikke på grund af ligegyldighed, men af kærlighed til os.

En vejledning til modtagelse af Herrens kraft til udfrielse fra livets modgang, blev givet til Thomas B. Marsh, der dengang var præsident for De Tolv Apostles Kvorum. Han var i svære

vanskelighed, og Herren vidste, at han ville møde flere. Her var rådet til ham, som jeg har taget til mig og tilbyder jer: »Vær du ydmyg, så skal Herren din Gud lede dig ved hånden og give dig svar på dine bønner« (L&P 112:10).

Herren ønsker altid at lede os til udfrielse ved, at vi bliver mere retskafne. Det kræver omvendelse. Og det kræver ydmyghed. Så vejen til udfrielse kræver altid ydmyghed, for at Herren kan tage os i hånden, for han ønsker at føre os gennem vores problemer og videre til helliggørelse.

Prøvelser kan afføde bitterhed eller skuffelse. Den ydmyghed, som vi behøver, for at Herren kan lede os ved hånden, kommer af tro. Den kommer af tro på, at Gud virkelig lever, at han elsker os, og at det, han ønsker – hvor svært det end måtte være – altid vil være til vores bedste.

Frelseren udviste den ydmyghed. I har læst om, hvordan han bad i Getsemane have, mens han på vores vegne led på en måde, der langt overgår vores fatteevne eller udholdelsesevne og min evne til at beskrive det. I husker hans bøn: »Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din« (Luk 22:42).

Han kendte og stoled på sin himmelske Fader, den store Elohim. Han vidste, at hans himmelske Fader var almægtig og uendelig kærlig. Den elskede Søn bad med ydmyge ord – som et lille barns – om kraft til udfrielse.

Fat mod og find trøst

Faderen udfriede ikke Sønnen ved at fjerne prøvelsen. For vores skyld lod han være, men han tillod, at Frelseren færdiggjorde den mission, han var kommet for at udføre. Derfor kan vi for evigt finde mod og trøst i at kende til den hjælp, som Faderen gav:

»Da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham.

I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som blodråber, der faldt på jorden.

Da han havde rejst sig fra bønnen og var kommet tilbage til disciplene, fandt han dem sovende, overvældede af sorg,

og han sagde til dem: »Hvorfor sover I? Rejs jer, og bed om ikke at falde i fristelse« (Luk 22:43-46).

Frelseren bad om udfrielse. Det, han fik, var ikke en flugt fra prøvelsen, men styrke nok til at komme igennem den med ære.

*Jesus Kristus betalte løsesummen for alle
vores synder og for alle vor himmelske
Faders børns synder, så vi kan blive
udfriet fra død og synd.*

Hans bud til sine disciple, som selv var blevet prøvet, er en vejledning for os. Vi kan beslutte at følge det. Vi kan besluttet at rejse os og bede i stor tro og ydmyghed. Og vi kan følge det bud, der er tilføjet i Markusevangeliet: »Rejs jer, lad os gå!« (Mark 14:42).

I dette finder I rådet til at komme igennem livets fysiske og åndelige prøvelser. I vil få brug for Guds hjælp, når I har gjort alt det, I selv kan. Så rejs jer og gå, men skaf hans hjælp så hurtigt som muligt, vent ikke på at krisen kommer, før I beder om udfrielse.

Jeg bærer højtideligt vidnesbyrd om, at Gud Faderen lever og elsker os. Jeg ved det. Hans plan for lykke er fuldkommen, og det *er* en plan for lykke. Jesus Kristus opstod, og det vil vi også gøre. Han led for, at han kunne støtte os i alle vores prøvelser. Han betalte løsesummen for alle vores synder og for alle vor himmelske Faders børns synder, så vi kan blive udfriet fra død og synd.

Jeg ved, at i Jesu Kristi Kirke kan Helligånden komme og trøste og rense os, når vi følger Mesteren. Må I modtage hans trøst og støtte i jeres svære stunder, igennem alle livets prøvelser og genvordigheder. ■

Fra talen »Magten til udfrielse«, der blev holdt på Brigham Young University den 15. januar 2008.

NOTE

1. »Led, milde lys«, *Salmer og sange*, nr. 50.

UDSONIT AF GETSEMANE, AF, J. KIRK RICHARDS, OLIVENGRENE FRA GETTY IMAGES

På et helligt sted på jord

Eftertænksomt ♩ = 60-68

Tekst og musik af Tammy Simister Robinson

1. På et hel - ligt sted på jord blev jeg gre - bet af dit ord.
2. Jeg har set de dy - be sår, i mit hjer - te jeg for - står.
3. Når jeg ny - der vand og brød, vil jeg tæn - ke på din død.

I Get - se - ma - ne Guds Søn tæn - te på mig i sin bøn.
Ver - dens Frel - ser er dit navn, og din død blev mig til gavn.
Hvad du of - re - de for mig, vil jeg vid - ne om for dig.

Tæn - te på mig i sin bøn. Tag min søn - der - knu - ste ånd,
Og din død blev mig til gavn. Tag min søn - der - knu - ste ånd,
Vil jeg vid - ne om for dig. Tag min søn - der - knu - ste ånd,

led mig al - tid ved din hånd. I Get - se - ma - ne Guds Søn
led mig al - tid ved din hånd. Ver - dens Frel - ser er dit navn,
led mig al - tid ved din hånd. For din ga - ve lo - ver jeg:

tæn - te på mig i sin bøn. Tæn - te på mig i sin bøn.
og din død blev mig til gavn. Og din død blev mig til gavn.
Glad jeg vid - ne vil for dig. Glad jeg vid - ne vil for dig.

© 2003 Tammy Simister Robinson. All rights reserved.

Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.

Denne tekst skal medtages på alle kopier.

Brian K. Ashton

Andenrådgiver i Søndagsskolen
hovedpræsidentskab

Tre lektier om kærlighed, glæde og fred

Det kan gøre en stor forskel i jeres liv at følge disse tre trin, og det kan hjælpe jer til at føle Åndens frugter.

Da jeg var collegestuderende, tænkte jeg meget på min fremtid. Da jeg kom til fremtiden – det vil sige livet efter college – lærte jeg tre vigtige ting, der gjorde en stor forskel i mit liv. Jeg vil gerne fortælle jer om dem i det håb, at det ikke vil tage jer lige så lang tid at lære dem, som det gjorde for mig. De kan hjælpe jer til at finde større glæde i livet – og i sidste ende opnå ophøjelse hos jeres himmelske Fader.

1. Søg lykke, fred og Helligånden

Jeg mødte min hustru, Melinda, da jeg var andetårsstuderende på college, ca. seks måneder efter jeg var vendt tilbage fra min mission. Jeg vidste med det samme, at jeg gerne ville giftes med Melinda. Melinda havde dog ikke samme opfattelse. Det var ikke før fem år senere, at

---

*Når I gør de
små ting og
stoler på
Jesu Kristi offer,
kan I finde
kærlighed, fred,
glæde og lykke
uanset, hvad jeres
omstændigheder er.*

hun endelig fik det svar, at det ville være »okay«, hvis hun giftede sig med mig.

I løbet af de fem år havde jeg haft en af de sværeste prøvelser i mit liv. Jeg vidste, hvem jeg burde gifte mig med, og Ånden tilskynede mig, men jeg kunne tilsyneladende ikke nå det mål.

Kort tid efter jeg bestod min eksamen, besluttede Melinda sig for at tage på mission – delvist, er jeg overbevist om, for at komme væk fra mig. Der var tider, mens hun var på mission, hvor jeg var nede i kulkælderen, fordi jeg havde fokus på det, jeg ikke havde. Men jeg studerede skrifterne og bad dagligt, tjente i Kirken og stræbte efter at gøre de ting, der bragte Ånden ind i mit liv.

Tidligt en meget kold søndag morgen i Minneapolis i Minnesota i USA, da jeg kørte til et møde i kirken, tænkte jeg: »Jeg burde have det ret elendigt lige nu. Intet går, som jeg synes, det skal. Men jeg har det ikke elendigt. Jeg føler mig utrolig lykkelig!«

Hvordan kunne jeg være lykkelig, hvis jeg gik igennem noget, der for mig var en svær prøve?

Svaret kan man finde i Galaterne 5:22-23: »Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse.«

Eftersom jeg gjorde de ting, der indbød Ånden i mit liv, følte jeg Guds kærlighed. Jeg var glad og følte en fred. Jeg kunne have trængsler og stadig være lykkelig.

At nyde kærlighed, glæde og fred i vores liv, vores familie og vores ægteskab kommer ikke af

at have et stort hus, fine biler, det nyeste tøj, en succesfuld karriere eller nogen andre af de ting, som verden siger, der gør os lykkelige. Rent faktisk kommer kærlighed, glæde og fred fra Ånden, og det at føle dem er ikke nødvendigvis knyttet til vores timelige forhold overhovedet.

Jeg siger ikke, at vi altid vil være lykkelige, eller at vores timelige forhold aldrig vil påvirke vores lykke. Det er snarere sådan, at

hvis vi ikke smager det bitre, kan vi ikke kende det søde (se L&P 29:39; se også Moses 6:55).

Vi har brug for at kæmpe til tider. Desuden kan nogle fysiske og følelsesmæssige forhold forårsage stor lidelse og gøre det meget svært for os at føle Ånden. Men hvis vi stræber efter at have Ånden i vores liv og stoler på Gud, kan vi generelt være lykkelige.

Jeg vidner af personlig erfaring om, at dette er sandt. Siden min oplevelse, mens Melinda var på mission, har jeg bemærket, at dersom jeg gør de ting, der bringer Ånden ind i mit liv, deriblandt at tro og acceptere, at tingene vil gå, som Gud har til hensigt, er jeg almindeligvis lykkelig (se Jakob 3:2).¹

2. Fald ikke for forfalskningerne

Satan kommer med falske alternativer til alt, Gud gør, i et forsøg på at forvirre og bedrage os. Trods Satans forsøg på at overbevise os om noget andet, lærer Frelseren os, at »et fordærvet træ [ikke kan] bære god frugt« (3 Ne 14:18). Eftersom Satan er et fordærvet træ, kan han ikke afstedkomme, at vi føler »kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse« (Gal 5:22-23). Satan ønsker tværtimod, at vi skal have det elendigt (se 2 Ne 2:27).

Så hvad gør Satan? Han prøver at bedrage os.

En af mine venner, en af de udvalgte, blev ført bag lyset. Min ven tjente på mission og var en enestående missionær. Da hun kom hjem fra sin

mission, havde hun alle intentioner om at gøre alle de små ting, der bød Ånden ind i hendes liv, og som havde styrket hende på hendes mission. Og det gjorde hun for en tid.

Men hun så venner, mange af dem var hjemvendte missionærer, der kom i kirke hver søndag, men som uden for kirken levede, som verden lever. De virkede glade. De lavede »sjove« ting. Og deres måde at leve på syntes ikke at kræve så meget arbejde, som hendes gjorde.

Hun holdt langsomt op med at gøre de små ting, der havde givet hende åndelig styrke på hendes mission. Hun havde stadig et vidnesbyrd, men hun fortalte mig, at hun havde konkluderet: »Hvis jeg bare kom til mine kirkemøder, var jeg okay – så var jeg på sporet.« Ikke desto mindre sagde hun: »Åndeligt set var jeg inaktiv.«² Da hun levede, som verden lever, førte det ene ringe valg til det andet, og snart blev hun gravid.

Hendes uretfærdige valg indhentede hende. Hun var ikke lykkelig, og hun vidste det. Heldigvis indså min ven, at hun var blevet ført bag lyset, og hun omvendte sig.

Hendes historie viser, at selv den bedste af os kan blive bedraget. Desuden viser hendes historie, at vi konstant må være på vagt mod at blive bedraget. Det er vi ved at gøre de små ting, der fører Ånden ind i vores liv.

Jeg er glad for at kunne fortælle, at i dag er min ven lykkelig, hun stræber efter at holde buddene og er både fysisk og åndeligt aktiv i evangeliet.

Satans bedrag kommer til udtryk på mange måder. Jeg vil kun nævne nogle få.

Satan kommer

med falske

alternativer til

alt, Gud gør,

i et forsøg på

at forvirre og

bedrage os.

Frelseren lærer os,

at »et fordærvet

træ [ikke kan]

bære god frugt«

(3 Ne 14:18).

Satan prøver at overbevise os om at sætte verdslige ting over de åndelige. Vi kan afgøre, om vores prioriteter er røget af sporet ved at lægge mærke til, hvor ofte vi siger: »Jeg har for travlt eller er for træt lige nu til at _____.« Udfyld det tomme felt: komme i templet, drage omsorg, studere og grunde over skrifterne, passe min kaldelse eller bare bede mine bønner.

En grund til, at vi føler, at vi har travlt, er, at Satan arbejder hårdt for at distrahere os. Han bruger smartphonen i vores hånd, radioen i vores bil, tv'et i vores hjem og myriader af andre ting til at distrahere os næsten hele tiden. Derfor føler vi, at vi har mere travlt, end vi faktisk har.

En anden følge af denne distraktion er, at vi grunder og gransker mindre og mindre. Satan arbejder på at distrahere os, fordi han ved, at det at grunde, især over skriften, fører til dybere omvendelse og mere åbenbaring.

Et andet af Satans bedrag kommer igennem antagelsen af, at vores udvortes handlinger betyder mere end vores indre motivation. Når vi ikke har den rette motivation til at gøre åndelige ting, går vi glip af oplevelsen af glæde ved evangeliet. Som følge af det begynder det at føles som slid og slæb at holde buddene, og Satan ved, at hvis han kan få os til at føle sådan, holder vi sandsynligvis op med at gøre det, vi ved, vi bør gøre.

Satan bedrager os også til at tro, at glæde og lykke kommer af at have et let liv eller bare at have det sjovt hele tiden. Det gør den ikke. Sandheden er den, at der ikke findes nogen glæde eller lykke uden noget, der skal overvindes (se 2 Ne 2:11, 23).

Det sidste af Satans bedrag, som jeg vil nævne, er, at han prøver at overbevise os om, at ugudelighed, med alle dens midlertidige glæder, er ægte

lykke. Satan ved, at visse følelser, i det mindste i selve øjeblikket, kan (1) få os til at tænke, at vi mærker Åndens frugter, (2) maskere vores ønske om at få disse frugter eller (3) føle, at det er acceptable erstatninger.

Satan kan for eksempel friste os til at gå efter begær i stedet for kærlighed. Han kan besnære os med spænding i stedet for vedvarende glæde. Han forsøger at distrahere os frem for at give os fred. Han vil gerne have os til at være selvretfærdige, nidkære og politisk korrekte i stedet for uselviske, vedvarende lydige og passende åndeligt fokuserede. Hans fristelser kan gøre os forvirrede, hvilket kan føre til, at vi tænker, at det vil gøre os lykkelige at bryde buddene.

3. Gør de små ting

Det er almindeligvis de små ting, der bringer Ånden ind i vores liv, der afholder os fra at blive ført bag lyset og som i sidste ende hjælper os til at få styrken til at holde buddene og opnå evigt liv. Frelseren lærte ældsterne i Kirken i Kirtland i Ohio om dette princip: »Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, for I lægger grundvolden til et stort værk. Og af det, som er småt, udspringer det, som er stort« (L&P 64:33).

Hvorfor er de små ting så vigtige? I næste vers forklarer Frelseren, at »Herren kræver hjertet og et villigt sind« (L&P 64:34). Hvorfor koblede Frelseren det at gøre de små ting med hjertet og et villigt sind? Fordi det er ved vedvarende at gøre de små ting, at vi vender vores hjerte og sind til Gud, som rensner og helliggør os (se Hel 3:35).

Denne renselse og helliggørelse ændrer selve vores væsen, lidt efter lidt, så vi kan blive mere og mere som Frelseren. Det gør også, at vi bliver mere modtagelige over for Helligåndens tilskyndelser, hvilket gør os mindre udsat for at blive bedraget.

På mit sidste år på high school underviste min far mig i seminar derhjemme. Eftersom emnet det år var Mormons Bog, besluttede min far, at vi skulle læse den sammen vers for vers og drøfte det, vi lærte. Efterhånden som vi læste, stillede min far spørgsmål, der fik mig til at tænke over det, vi læste, og han forklarede de ting, jeg ikke forstod. Jeg husker stadig at lære om Frelseren og at mærke, at han virkelig besøgte nefitterne, og at jeg vitterligt kunne blive tilgivet for mine synder på grund af hans forsoning.

Jeg kan spore mit fundament i skrifterne til de stunder, som min far og jeg havde sammen. Jeg følte noget, når vi læste. Og hvad der måske er vigtigere, så ændrede mine ønsker, min motivation og mine handlinger sig. Jeg ønskede at blive bedre. Jeg begyndte at se, hvor jeg var blevet ført bag lyset. Jeg omvendte mig oftere. Ved slutningen af mit første år på college, læste jeg i skriften hver dag.

Det var omkring det tidspunkt, at præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) bad Kirkens medlemmer om at læse dagligt i Mormons Bog og anvende det, de lærte.³ Så udover det, jeg ellers læste, læste jeg også noget i Mormons Bog.

---

*Jeg lover jer,
at dersom I dagligt
vil tage for jer af
skrifterne, især
Mormons Bog,
vil I indbyde
Ånden i jeres liv.*

På min mission lærte jeg virkelig at studere og at tage for mig af skrifterne. Jeg følte ikke alene Helligånden, når jeg læste, men jeg begyndte også at føle glæde, når jeg granskede skrifterne for at finde svar på mine og mine undersøgeres problemer.

Efter min mission fortsatte jeg med at tage for mig af skrifterne dagligt. Eftersom denne vane bød Helligånden ind i mit liv, modtog jeg hans vejledning til at bruge min tid mere effektivt. Som følge deraf klarede jeg mig bedre i skolen og senere på arbejdsmarkedet. Det blev lettere at træffe gode beslutninger. Jeg bad mere og passede mine kaldelser mere flittigt. At tage for mig af skrifterne dagligt løste ikke alle mine problemer, men livet blev lettere.

I august 2005 fremsatte præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) en opfordring til en læse eller genlæse Mormons Bog inden årets udgang.⁴ Fordi jeg alligevel læste dagligt i Mormons Bog, var jeg allerede i Eter eller Moroni. Da jeg derfor var færdig en uge eller to senere gik jeg ud fra, jeg havde fuldført præsident Hinckleys opfordring.

Men så besøgte en trofast hjemmelærer vores familie. Han spurgte, hvordan det gik med at følge præsident Hinckleys opfordring.

Jeg fortalte ham, at jeg havde været så heldig at begynde på Mormons Bog inden præsident Hinckleys opfordring. Så med en vis selvretfærdighed bekendtgjorde jeg, at jeg havde fuldført opgaven.

Heldigvis så min hjemmelærer anderledes på det. Da han irettesatte mig mildt, hviskede

Ånden til mig, at min hjemmelærer havde ret.

Nu blev jeg nødt til at læse to kapitler hver dag for igen at blive færdig ved udgangen af året. Da jeg begyndte at læse mere i Mormons Bog, bemærkede jeg, at der kom en endnu større kraft ind i mit liv. Jeg følte større glæde. Jeg så tingene mere klart. Jeg omvendte mig mere. Jeg ønskede at drage omsorg for og redde andre. Jeg blev mindre

modtagelig for Satans bedrag og fristelser. Jeg elskede Frelseren mere.

Den november blev jeg kaldet som biskop i vores menighed. At fuldføre præsident Hinckleys opfordring havde forberedt mig til den kaldelse. Siden da har jeg bemærket, at jo mere travlt jeg får det enten på arbejdet eller i kirken, jo mere har jeg brug for at studere skrifterne, især Mormons Bog.

I kan få de samme velsignelser og den samme kraft i jeres liv, hvis I også vil tage for jer af skrifterne dagligt. Jeg lover jer, at dersom I dagligt vil tage for jer af skrifterne, især Mormons Bog, vil I indbyde Ånden i jeres liv og I vil helt naturligt bede dagligt, omvende jer oftere og finde det lettere at komme i kirke og tage nadveren hver uge.

Jeg vidner om, at når I gør de små ting og stoler på Herren, kan I finde kærlighed, fred, glæde og lykke uanset, hvad jeres omstændigheder er. Jeg vidner også om, at det er gjort muligt takket været Jesu Kristi offer. Alle gode ting kommer takket være ham (se Moro 7:22, 24). ■

Fra talen »Happiness, Deceit, and Small Things«, der blev holdt på Brigham Young University den 5. dec. 2017.

NOTER

1. Når vi er faste i troen på Kristus, kan vi tage for os af Guds kærlighed vores situation uagtet.
2. Noter fra interview og transskription er i forfatterens besiddelse.
3. Se Ezra Taft Benson, »Et helligt ansvar«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 80; se også »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3-5.
4. Se Gordon B. Hinckley, »Budskab fra Det Første Præsidentskab: Et levende og ægte vidnesbyrd«, *Liahona*, aug. 2005, s. 2-6.

Selv ikke en orkan kunne stoppe os

Kort tid efter jeg vendte hjem fra min mission, fik jeg en indbydelse til en fest. Ved festen forlagde jeg min telefon, og en ung mand tilbød at hjælpe mig med at finde den. Da vi talte sammen, opdagede vi, at vi begge var hjemvendte missionærer og delte mange tanker og mål.

Vores forhold udviklede sig, og vi blev forlovet. Vi havde en drøm om at blive besejlet i templet i Washington D.C. – inden det skulle lukkes for ombygning i marts 2018. Men efter vi havde taget den beslutning, blev vi prøvet. Først mistede jeg mit job, og jeg havde ingen mulighed for at spare penge op til vores tur til templet. Dernæst trak en orkan ind over Puerto Rico lige inden, vi skulle giftes.

Da orkanen Maria ramte, var den ødelæggende for vores smukke ø. Forretningerne lukkede. Vi stod uden

elektricitet; og vand, mad og andre basale ting blev svære at finde. Vi mistede alt det, vi havde planlagt at bruge til vores bryllupsreception. Vi blev nødt til at aflyse bryllupsreceptionen, og det så ud som om, at vi også måtte aflyse vores bryllup. Der kom begrænsninger på rejser ud af og ind i Puerto Rico, og ingen vidste, hvor længe det ville vare. Jeg begyndte at miste modet, og jeg blev fyldt med tvivl og forvirring.

En aften talte min forlovede og jeg om vores situation. Det var usikkert om vi kunne rejse, og vi ville hverken få reception eller bryllupstøj, men Ånden bekræftede, at vi var nødt til at stole på Herren. Det vigtigste var at blive besejlet i templet. Vi bad vor himmelske Fader om hjælp.

Da det igen blev muligt at flyve ud af Puerto Rico, blev vi nødt til at lægge nye rejseplaner og finde en

anden dato for vores besejling. Vi var uden kommunikationsmidler i ugevis efter orkanen, men en af vores venners mobiltelefon virkede. Hun lod os bruge den til at kontakte templet. Vi blev i stand til ændre det hele, så vi stadig kunne blive besejlet! Få uger inden vores rejse donerede familie og venner sko og tøj og hjalp os med at få fat i mange ting til vores bryllup.

Da vi endelig trådte ind i templet, forsvandt alle vores bekymringer. Vi holdt hinanden i hånden for at gå vores fremtid i møde sammen. Jeg kan i sandhed sige, at jeg følte Herrens vejledende hånd og hans forsikring om, at så længe vi stolede på ham, ville alt ordne sig. I dag er vi velsignede med en smuk søn, og vi er besejlet som familie for tid og al evighed. ■

Koraima Santiago de Jesus fra San Juan i Puerto Rico

Efter orkanen Maria så det ud som om, at vi måtte aflyse vores bryllup.

»Sådan er det!«

Jeg kom sent hjem en vinteraften efter at have afholdt mange interviews som biskop. Jeg var udmattet. Der havde været stresset på jobbet i ugevis, og ansvar i familien og i Kirken havde presset mig til mit yderste.

Den aften var jeg nødt til at lave min bil, så jeg kunne komme på arbejde næste morgen. Da jeg trak i mine overalls, skiftede jeg rolle fra biskop til mekaniker. Jeg lagde mig på det kolde garagegulv under bilen og begyndte at arbejde. Hvorfor skulle jeg frysende og udmattet stå og bokse med det her efter en allerede lang og hård dag? Jeg begyndte at miste min tålmodighed og begyndte klynkende og tryglende at bede til vor himmelske Fader.

»Er det muligt, at du kunne hjælpe mig lidt?« sagde jeg. »Jeg prøver at gøre mit bedste for at være en god far, mand og biskop og efterleve bud-dene. Ville jeg ikke kunne tjene bedre,

hvis jeg fik lidt hvile? Kan du hjælpe mig med at få det her gjort, så jeg kan komme i seng?«

Pludselig kom der tre tydelige ord helt klart til mit sind: »Sådan er det!«

»Hvad?« svarede jeg.

Ordene kom igen: »Sådan er det!«

Forståelse begyndte at fylde mit sind og hjerte, da disse ord kom til mit sind en tredje gang: »Det er det!« Disse ord rummede et budskab til min ånd. »Sådan« var jordelivet, og jeg gennemlevede et vækstøjeblik, der var udformet for at hjælpe mig til at blive det, som vor himmelske Fader ønsker, at jeg bliver. Det var som om, at Ånden sagde til mig: »Forventede du, at denne rejse på jorden ville blive uden kamp?« Da jeg rejste mig fra det kolde betongulv, var jeg ikke den samme.

Alt efter, hvordan vi responderer på prøver, kan de ses som gaver fra en kærlig Fader i himlen. Han giver os muligheden for at møde prøver, så vi

Jeg var ved at lave min bil, da et tydeligt budskab kom klart til mit sind.

kan lære at vende os til ham. Når vi gør det, bliver vi velsignet med at lære og vokse åndeligt.

De tre ord, der kom til mit sind den kolde sene aften på betongulvet i min garage, har velsignet mig i mere end 35 år. Jeg prøver at holde fast i, at ingen prøvelse, vi er udsat for, er spild. Jeg ser prøver som en mulighed for at lære ting, som jeg ellers ikke ville have lært på anden måde. ■

Richard J. Anderson fra Utah i USA

Så far syng

Jeg havde været på mission i Honolulu i Hawaii i USA i fire en halv måned, da jeg fik et stort anfald og efterfølgende blev diagnosticeret med epilepsi. De efterfølgende måneder indeholdt hospitalsbesøg, utallige prøvetagninger og ny medicin med frustrerende bivirkninger.

Indtil da havde jeg været så fokuseret på missionering, at jeg ikke havde lidt af hjemve, men med anfaldet væltede den følelse ind over mig. Jeg savnede mine forældre og følte mig alene, selvom jeg var omgivet af vidunderlige, omsorgsfulde mennesker. Jeg ville ikke hjem, men jeg ønskede at føle fred.

Med min missionspræsidents tilladelse talte jeg med mine forældre i telefonen om min medicinering. Min far, der lige havde fået opfyldt

en livslang drøm om at komme med i Tabernakelkoret på Tempelpladsen, forsikrede mig om, at han ville syng af hjertet for mig til generalkonferencen, der begyndte næste dag.

Den næste morgen bad jeg inderligt om den fred, jeg så desperat havde brug for. Jeg havde modtaget svar på specifikke spørgsmål under generalkonferencen før, og jeg stolede på, at jeg igen kunne modtage vejledning. Da konferencen blev åbnet, sang koret »Kære barn, din Gud er nær dig« (*Salmer og sange*, nr. 44). I løbet af det første minut, fik jeg øje på min far på tv-skærmen. Kameraet zoomede ind på hans ansigt et stykke tid.

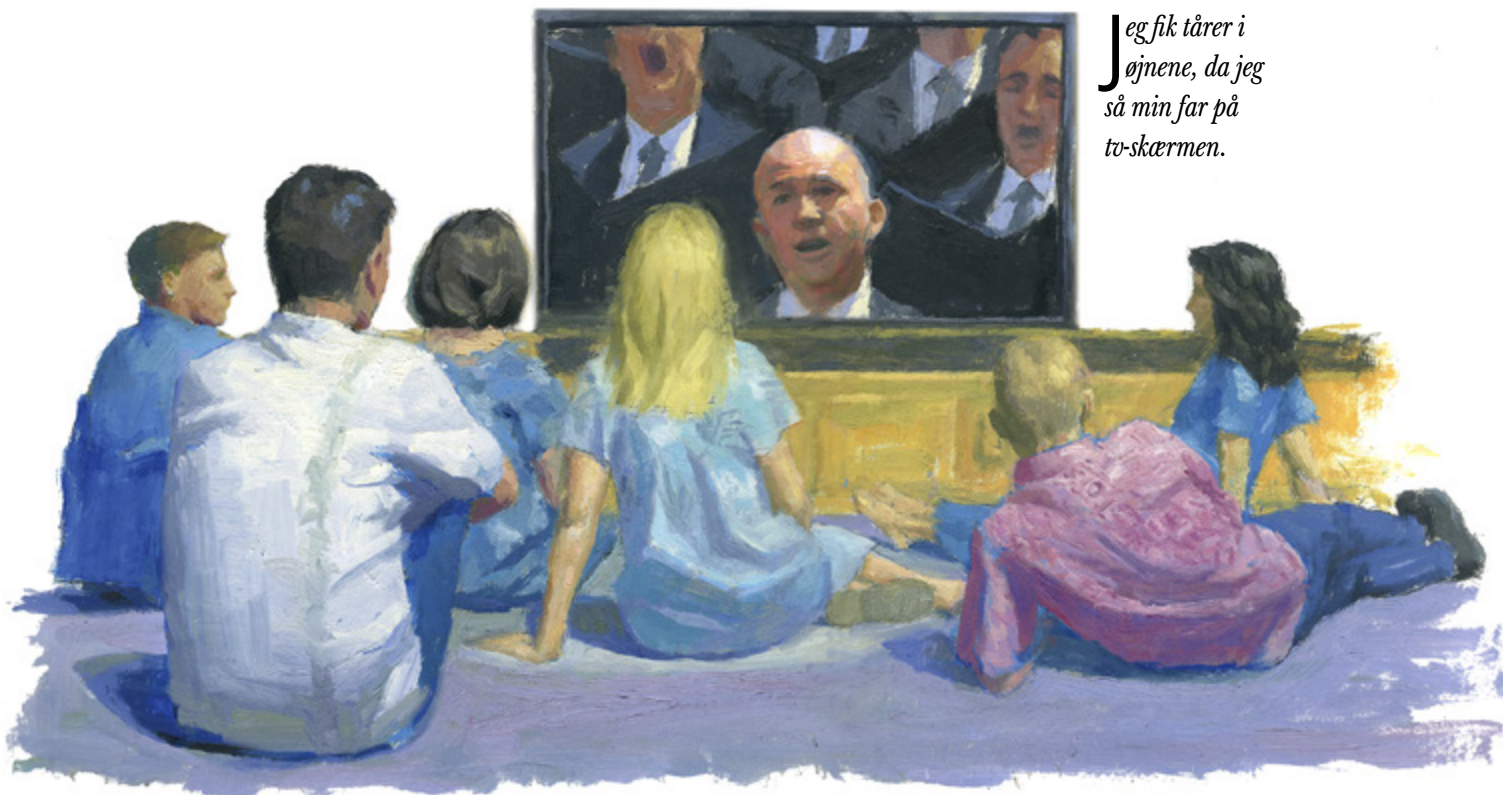
Tårerne piblede frem i mine øjne, da en vældig følelse af fred indhyllede mig. Jeg vidste, at Gud elskede mig.

Han vidste præcis, hvad jeg havde brug for den dag – en enkel forsikring om, at han var mig nær og opmærksom på mig. Jeg følte Guds kærlighed og også min families, min makkers og min missionspræsidents kærlighed. I stedet for at føle mig bebyrdet, så jeg nu en mulighed for at komme tættere på Herren.

Mine helbredsmæssige udfordringer forsvandt ikke. Jeg måtte trods alt forlade min mission tidligere, men jeg vidste, at Gud var der, og at han elskede mig. Den forvisning har fulgt mig igennem mange hjertesorger, og den har givet mig håb i mine mørkeste stunder. Andre kan måske kalde det en tilfældighed, men jeg ved, at det at se min far syng om Guds kærlighed var et lille mirakel, da jeg havde brug for det. ■

Maria Oka fra Californien i USA

Jeg fik tårer i øjnene, da jeg så min far på tv-skærmen.

En invitation til Ricardo

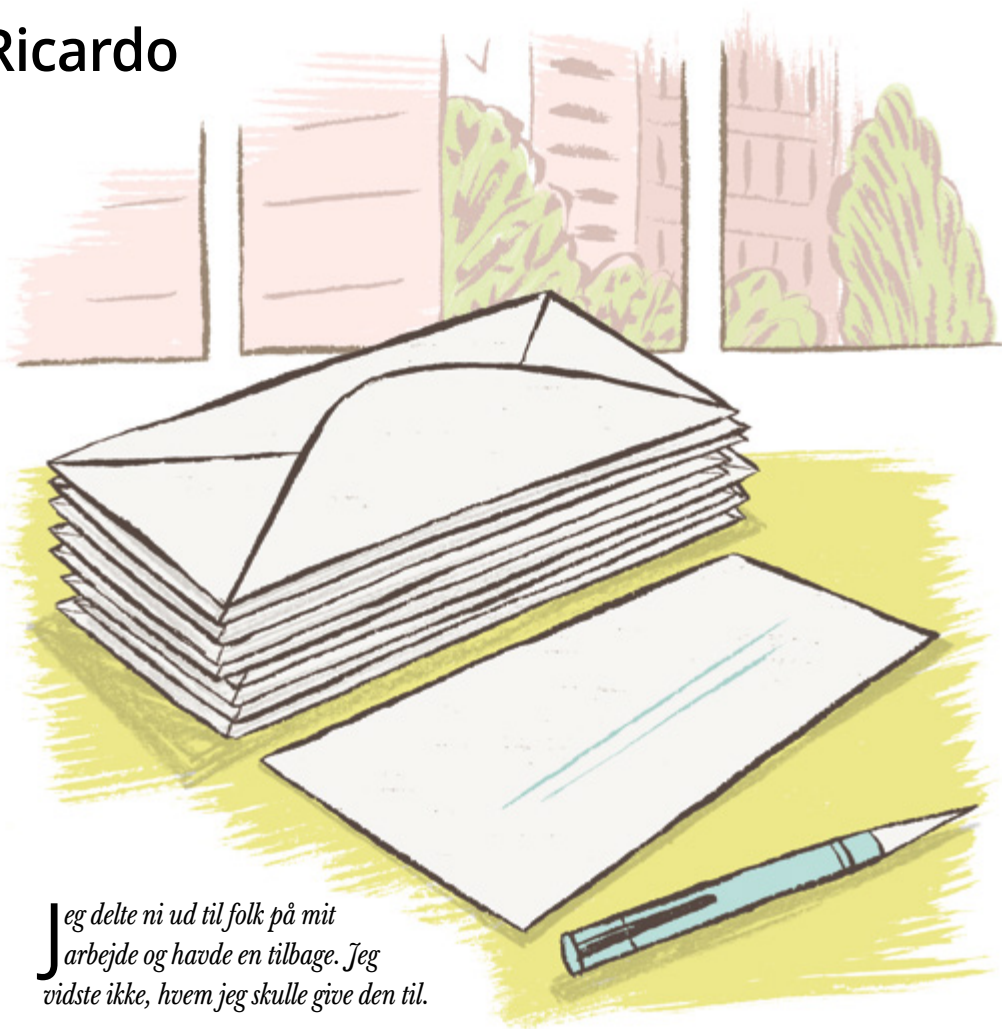
Når jeg hører om en kirkeaktivitet, inviterer jeg altid 10 mennesker med, der ikke er medlemmer af Kirken. Det har jeg gjort i årevis. Jeg laver invitationer og lægger dem i en hvid konvolut og beder om Åndens vejledning. Så deler jeg invitationerne ud. Det er sjældent, at alle 10 kommer, men bare der kommer en, føler jeg, at det har været en succes.

For flere år siden forberedte jeg 10 invitationer til et foredrag for gifte par. Jeg delte ni ud til folk på mit arbejde og havde en tilbage. Jeg vidste ikke, hvem jeg skulle give den til. Nogle minutter senere kom Ricardo, en sælger, forbi mit skrivebord. Jeg følte mig tilskyndet til at invitere ham, selvom han havde afslået en invitation fra en kollega om at deltage i noget i hans kirke. Jeg troede ikke, at Ricardo ville være interesseret.

Men da Ricardo igen gik forbi mit skrivebord på sin vej ud, følte jeg tilskyndelsen igen. Men han var så hurtigt væk, at jeg ikke fik en chance for at tale med ham. Jeg bad om, at Ricardo ville vende tilbage, hvis det var meningen, at jeg skulle give ham invitationen.

Da jeg havde bedt færdigt, kom Ricardo tilbage for at spørge mig om noget. Da jeg havde svaret ham, sagde jeg: »Ricardo, min kirke har en aktivitet for gifte par. Vi kommer til at tale om oplevelser med at leve lykkeligt sammen hver dag. Bagefter er der dans. Har du lyst til at komme, hvis jeg inviterer dig?»

»Selvfølgelig!« svarede Ricardo, men hans svar overbeviste mig ikke.

Jeg delte ni ud til folk på mit arbejde og havde en tilbage. Jeg vidste ikke, hvem jeg skulle give den til.

»Jeg har i alle tilfælde gjort min del,« tænkte jeg.

Min hustru og jeg kom tidligt til aktiviteten for at hilse på folk, når de kom. Pludselig fik jeg øje på Ricardo og hans hustru, Regina. Jeg præsenterede dem for min hustru og de andre deltagende. Ricardo og Regina så ud som om de hyggede sig hele aftenen. Jeg blev overrasket, da de sagde, at de ville komme i kirke om søndagen for at lære mere.

Ricardo, Regina og deres to børn lærte mere. De tilsluttede sig til sidst

Kirken. Senere blev de besejlet i templet. Ricardo fortalte mig engang, at han og hans hustru havde talt om skilsmisse, men så havde Herren ført Ricardo til mit kontor.

Jeg har siden bedt Gud tilgive mig for at tænke, at Ricardo ikke ville tage imod invitationen. Jeg har lært, at det er vigtigt at invitere alle. Man kan aldrig vide, hvem der tager imod indbydelsen. ■

Martin Apolo Cordova fra Paraná i Brasilien

Forretningen blomstrer

Joshua J. Perkey
Kirkens Tidsskrifter

Takket være det, Teddy Reyes lærte i en selvhjulpenhedsklasse, åbnede der sig snart en anden dør, da en smækkede i hovedet på ham.

Klokken er fire om morgenen i Santo Domingo i Den Dominikanske Republik, og Teddy Reyes er allerede oppe og i gang. Han har masser at gøre i dag med at holde sin blomstrende forretning kørende. Han begynder med at skære tomater og brød i skiver. Så laver han sin signatursauce.

Klokken 6 kommer der to ansatte for at hjælpe ham, og der kommer tempo over forberedelserne. Ved ottetiden har de lavet 300 sandwiches, der er pakket enkeltvis ind i plastikfilm og pakket i poser. Så dukker seks ansatte mere op, og hele flokken går ud for at sælge dem.

Klokken 9 er alle sandwicherne – bortset fra de tre-fire stykker, Teddy har gemt til sit hold – blevet solgt.

Det går godt med Teddys forretning. Men det har ikke altid bare været let. Rent faktisk har han i de sidste fem år ikke været i stand til at finde fast arbejde indenfor sit foretrukne erhverv – som advokat.

Så hvorfor tog Teddy springet fra at rådgive klienter til at sælge sandwiches? Det krævede en masse hårdt arbejde

selvfølgelig, men det krævede også en nøje anvendelse af de principper, han lærte om på kurserne i forbindelse med Kirkens selvhjulpensinitiativ.

Mistede sit job

For fem år siden tegnede Teddys liv sig lyst. Han havde et godt job som advokat, han var lige blevet gift, og han havde døbt sin hustru. »Men vi havde nogle udfordringer,« siger han, »og jeg mistede mit job.«

De næste fire år kæmpede Teddy med at finde arbejde. »Der var masser af arbejde, jeg kunne gøre, men ingen ønskede at betale mig. Jeg begyndte på forskellige jobs på egen hånd, men det gik ikke.«

Hans hustru, Stephany, havde et godt job, men hendes løn rakte ikke til alle udgifterne. Snart fik parret et barn. De var begejstrede, men deres økonomi blev strammere. De mistede deres hus, måtte sælge deres bil og brugte hele deres opsparing. Til sidst måtte de flytte ind i et lille hus, der er ejet af Stephanys mor.

Men Teddy gav ikke op. Snart dukkede der en uventet mulighed op.

Styrken i selvhjulpenshed

Efter års kamp vidste Teddy, der måtte ændres noget.

»Jeg besluttede mig for at deltage i Kirkens selvhjulpenskurser,« siger han. »Jeg havde hørt om dem, men jeg havde altid tænkt, at de ikke var noget for mig. Jeg troede, at de blot handlede

om at gøre tingene selv. Kurserne var forrygende.«

Først tilmeldte Teddy sig privatøkonomikurset. Derefter gruppen for Iværksættere: Min egen virksomhed. Grupperne hjalp Teddy med forretningsforståelse, men de hjalp ham også til at udvikle sig åndeligt.

»Det ændrede alt at tage disse klasser,« siger han. »Jeg besluttede mig for at bruge alt, vi lærte. Og min økonomi ændrede sig med det samme. Jeg begyndte at betale fuld tiende, bede dagligt, studere skrifterne og udøve tro. Og tingene ændrede sig – jeg begyndte at spare penge op og holde sabbatsdagen hellig. Alle principperne har velsignet mig.«

I gruppen med at starte og få sin virksomhed til at vokse, lærte Teddy, hvordan man identificerer et potentielt produkt, som der kunne være kunder for, hvor han boede. Da han tænkte over, hvad folk ledte efter, begyndte inspiration at komme flydende. I hans nabolag kunne folk lide friske sandwiches, men de kunne også godt lide at bestille dem og få dem leveret.

»Mange restauranter har en særlig sauce, der får deres mad til at skille sig ud,« siger Teddy. »Så jeg udviklede min egen særlige sandwichsauce!«

Forretningen vokser

Den dag Teddy åbnede sin forretning, lavede han 30 sandwiches.

»Jeg var hjemme efter en halv time,« siger han. »Min hustru blev bekymret,

da hun fik øje på mig på sofaen. Hun spurgte, hvorfor jeg allerede var hjemme – skulle jeg ikke sælge sandwiches? Jeg har allerede solgt dem allesammen!«

I de følgende uger tog Teddy kontakt til lokale virksomheder og skoler. Mange var ivrige efter at købe hans sandwiches, og hans forretning voksede. Han lærte hurtigt, hvordan han skulle håndtere friske grøntsager, så de kunne holde sig. Han vidste også præcis, hvor lang tid hans signatursauce kunne holde sig. Han bestiller brød og henter det hver aften. Han køber nedsatte grøntsager om lørdagen, som koster mindre, men stadig er gode om mandagen.

Snart begyndte han at få ordrer om særlige sandwiches, og endda i stort antal til særlige lejligheder. Han fik brug for hjælp og begyndte at ansætte folk.

Ved at opbygge gode forbindelser til de lokale skoler og virksomheder har Teddy skabt sig en aktiv og stabil kundekreds. I løbet af fire måneder har han ansat otte og sælger 300 sandwiches hver dag, fem dage om ugen. Hans salgsteam er så dygtige, at de endda solgte samtlige sandwiches i sommerperioden, hvor skolerne holdt lukket. Nu er Teddy klar til at udvide forretningen igen.

Fordi han tog selvhjulpenskurserne, blev han inspireret til sin sandwichvirksomhed. »På grund af denne vejledning fra Kirken, og de velsigelser jeg har fået, har jeg et meget stærkt vidnesbyrd om Kirken og Jesus Kristus,« siger han. ■

Vores søn er vor himmelske Faders søn

Jerlyn Murphy

Vores søde lille søn, Hayden, ankom blå til denne verden, uden at trække vejret og kæmpende for sit liv. Ingen gråd. Ingen bevægelse.

Da lægerne og sygeplejerskerne susede rundt på stuen, vidste jeg, at noget var helt galt. Min mand og min far gav hurtigt Hayden en præstedømmevevlsignelse, og Hayden kom i al hast på intensivafdelingen. Han blev snart efter diagnosticeret med en sjælden hjertefejl. Inden for nogle dage måtte han igennem flere hjerteoperationer.

Gennem den mirakuløse kraft i præstedømmevevlsignelser, faste og bønner klarede Hayden sig og overlevede trods alle odds. Vi var overlykkelige for at kunne tage vores søn med hjem og begynde vores nye liv sammen.

Hayden bragte usigelig glæde ind i vores liv. Vi elskede ham over alt. Men som tiden gik, blev jeg bekymret for, om han udviklede sig, som forventet. Selvom specialisterne forsikrede os om, at han i sidste ende ville indhente det, fortsatte den nagende angst mens jeg kæmpede for at hjælpe min søn.

Min mand og jeg læste for at lære alt, vi kunne, om Haydens sygdom. Vi gjorde alt, hvad lægerne sagde, vi skulle. Alligevel skete der ingen fremskridt.

Jeg blev træt og frustreret. Jeg tryglede vor himmelske Fader om at hjælpe mig med at finde en, der kunne hjælpe Hayden, men der kom

ingen hjælp. Haydens tilstand blev værre. Han begyndte at få anfald. Vi var bange. Vi troede, at vi ville miste ham.

En aften sad jeg sent oppe for at finde svar. Jeg skrev et brev til Hayden. Jeg fortalte, hvor højt jeg elskede ham, og hvor hårdt jeg prøvede at gøre hans liv lettere. Jeg lovede, at jeg ville bruge resten af mit liv på at prøve at give ham den hjælp, han havde brug for.

Frustration og usikkerhed skyllede ind over mig. Jeg knælede ned og spurgte vor himmelske Fader: »Hvorfor?« Jeg troede, at han havde sendt Hayden til mig, fordi han vidste, at jeg aldrig ville holde op med at prøve at hjælpe min søn. Så hvorfor kunne jeg ikke finde nogen svar? Hvorfor førte hver ny læge og behandling til en blindgyde? Elskede vor himmelske Fader ikke Hayden?

Jeg vil aldrig glemme det øjeblik. En overvældende følelse af kærlighed indhyllede mig pludseligt. Ord, der ikke var mine egne, kom ind i mit sind: »Jerlyn, tror du, at du elsker ham mere, end jeg gør?«

Jeg stivnede helt. Tiden stod stille. Tårerne løb ned ad mine kinder – ikke af frustration som før, men af håb, forståelse og kærlighed.

I det øjeblik forandrede alt sig. Mit hjerte blev blødt. Mine spørgsmål ændrede sig. Nu forstår

jeg, at vor Fader i himlen elsker Hayden med en fuldkommen kærlighed. Hayden blev sendt hertil i et legeme, der passer til hans behov og hans muligheder for vækst og læring. Han har sit helt eget særlige sæt af evner og udfordringer, akkurat som os andre. Jeg er nået frem til, at børn med handicaps er vor himmelske Faders dyrebare og elskede børn, og de er kommet til denne jord med en særlig mission.

Min mand og jeg har konstant modtaget svar og velsignelser, men de kommer når Herren synes tiden er til det, og ikke når vi gør. Vi er blevet ledt

til de rigtige bøger, terapier, skoler og lærere, der hjælper Hayden til succes i hans liv her på jorden. Vi stræber efter at finde den sti, som vor himmelske Fader har lagt for Hayden, i stedet for den sti, vi havde ønsket, han gik ad. Vi gør, hvad vi kan for at hjælpe Hayden til at nå hans guddommelige potentiale og leve det liv, som hans Fader i himlen har beredt for ham. Vores forståelse af vor himmelske Faders plan er blevet så meget klarere nu, hvor vi forstår, at Hayden var hans, inden han blev vores. ■

Forfatteren bor i Arizona i USA.

Ordene i mit sind var ikke mine egne: »Tror du, at du elsker ham mere, end jeg gør?«

LEGEMET: EN UVURDERLIG GAVE

»Af årsager, der normalt er ukendte, fødes nogle mennesker med fysiske begrænsninger. Måske er dele af legemet anormale. Legemets reguleringssystemer fungerer måske ikke. Og alle legemer er underkastet sygdom og død. Ikke desto mindre er det fysiske legeme en uvurderlig gave. Uden den kan vi ikke opnå en fylde af glæde.

Der kræves ikke et fuldkomment legeme for at opnå vores guddommelige mål. Faktisk bor nogle af de dejligste ånder i svagelige legemer. De, der dør med fysiske udfordringer, udvikler ofte stor åndelig styrke, netop fordi de bliver udfordret. Sådanne mennesker har krav på alle de velsignelser, som Gud har lovet sine trofaste og lydige børn.«

Se Russell M. Nelson, »Vi er Guds børn«, *Liahona*, jan. 1999, s. 103.

Håndtering af tragedie

Før eller senere vil børn støde på tragedier, uanset om det sker tæt på hjemmet eller langt væk. Men »trods verdens tumult overalt omkring os, kan vi modtage den velsignelse at nyde indre fred.«¹ Her er nogle ting, I kan gøre for at hjælpe børn med at føle fred.

Stabilitet

Når der sker noget tragisk, kan børn føle, at deres verden rystes. Vær et eksempel på standhaftighed for dem. Tal roligt og overbevisende om sagen. Oprethold jeres rutine så vidt I kan. Gør alt I kan for at holde familiekraften, studere skriften, bede og andre familievaner. Med tiden vil børn lære, at selvom deres verden er rystet, giver evangeliet perspektiv, og livet går videre.

Respekt

Vis respekt for børnenes følelser. Lyt til børnene og anerkend, hvad de føler. Vis dem, at I tager deres bekymringer alvorligt. Giv dem plads, hvis de har brug for det, men lad dem vide, at I står til rådighed, når de er parate til at tale. Besvar spørgsmål ærligt på en aldersvarende måde, når de opstår. Lad jeres børn vide, at de altid kan tale med jer om deres frygt og bekymringer.

Vejledning

Jeres børn spørger måske: »Hvorfor tillader Gud, at der sker dårlige ting?« Forklar, at både gode og dårlige stunder er en del af livet og en del af Guds evige plan. Han tillader hvert enkelt menneske at træffe sine egne valg, og sommetider træffer folk dårlige valg, der forårsager lidelse. Andre gange er der ingen, der har skylden for en tragedie, så er det bare en del af naturen. Uanset hvad er vor himmelske Fader der for os. Med hans hjælp kan vi lære og udvikle os, selv af smertefulde erfaringer. Vi kan vende os til Gud for at finde fred.

Styrkelse og selvstændiggørelse

Vis børnene, at de har kraft til at gøre en forskel ved at give dem en måde at hjælpe på. De kan for eksempel hjælpe med at samle ind til ofre for katastrofer, besøge en syg eller skadet ven på hospitalet, opmuntre nogle, der har mistet en i familien eller bede for nogle, der har det svært. Vi kan ikke ordne alting, men vi har kapacitet til at gøre meget godt, og vi »kan arbejde for fred, når som helst vi hjælper med at lindre en andens lidelse.«²

Trøst

Mind jeres børn om at Gud elsker dem, og at I elsker dem. Giv ikke tomme løfter om, at der aldrig vil ske dem noget dårligt, men forvis dem om, at de lige nu og her er i sikkerhed, og at I vil gøre alt, I kan, for at beskytte dem. Forvis dem om, at vor himmelske Fader vil hjælpe dem igennem enhver prøvelse, der måtte møde dem.

Når I mister modet på grund af modgang, så husk på, at i sidste ende vil det gode vinde over det onde. »Vi fører krig mod synd ... men vi behøver ikke at fortvivle«, sagde præsident Thomas S. Monson (1927-2018). »Det er en krig, vi kan og vil vinde. Vor Fader i himlen har givet os de nødvendige redskaber, for at vi kan gøre det. Han står ved roret. Vi har intet at frygte.«³ ■

NOTER

1. »Peace«, Gospel Topics, topics.lds.org.
2. »Peace«, Gospel Topics.
3. Thomas S. Monson, »Se tilbage og gå fremad«, *Liahona*, maj 2008, s. 90.

FOR BØRN

I denne måneds *Lille Liahona*:

- »Jeg vil se ham igen« (s. LL20)
- »Trøstekort« (s. LL21)

Find andre ressourcer på lessonhelps.lds.org og klik på »Lesson Helps by Topic«.

TIL TEENAGERE

I dette nummer:

- »Find fred til jer og andre i svære tider« (s. 52-53).

Find flere ressourcer på youth.lds.org.

Vejleder Gud mig?

Vores liv er fuld af store valg: hvilken karrierevej skal man tage, hvem skal man gifte sig med, hvor skal man gå i skole osv. Vores liv er også fyldt med daglige bekymringer; vælge den bedste brug af vores tid, prøve at forstå læresætningerne og finde fred midt i prøvelser. Alt i alt, **har vi brug for personlig åbenbaring.** Men sommetider kan det være svært at vide, hvordan man modtager den, og hvordan man genkender den, når vi gør. Når vi ikke får eller genkender svarene, kan vi måske tænke: »Var det Ånden eller bare min egen ide?« »Hvorfor følte jeg mig inspireret til at gøre det, når det så ikke gik?« »Hvorfor føles det som om, at Gud ikke besvarer mine bønner?«

I »Træf beslutninger: Handlefrihed versus åbenbaring« (side 44), fortæller Erin heldigvis sin historie om personlig åbenbaring, da hun var nødt til at træffe en livsændrende beslutning. Selvom **Gud ønsker at vejlede os**, ønsker han også, at vi lærer at stole på vores evne til at træffe gode valg.

At lære, hvordan Helligånden taler til jer personligt, er en anden vital del af det at modtage og genkende åbenbaring. Det kan være forskelligt for os hver især. På side 48 fortæller mange **unge voksne, hvordan de modtager åbenbaring.**

I en artikel, der kun findes digitalt »Træn jeres åndelige muskler«, forklarer Aspen, at personlig åbenbaring kræver, at man øver sig.

Tanken på fremtiden kan være overvældende, tilmed skræmmende. Især for de unge voksne. Men når jeg husker, hvordan **Gud har vejledt mig** tidligere, giver det mig mod til at bevæge mig fremad og handle i tillid til, at **han fortsat vil give mig den vejledning, jeg behøver** langs vejen.

Med kærlig hilsen

Katie Sue Embley

BEDSTE RÅD ...

Unge voksne deler det bedste råd, de nogensinde har fået om at modtage personlig åbenbaring:

»Min vejleder på EFY sagde engang til mig: »Udvikl dit forhold til Gud som din bogstavelige Fader i ånden. Jo stærkere dit forhold til ham er, jo mere vil du forstå og blive vejledt.« Det har gjort en forskel for, hvordan jeg beder.»

- Grant Goolsby fra Californien i USA

»Vores stavspatriark får alle til at lære en enkelt sætning udenad: »Modtag åbenbaring ved at læse åbenbaring.« Det har hjulpet mig så meget, når jeg har læst skrifterne.»

- Shellby Tippetts fra Missouri i USA

»Tag jer tid til at overveje. Joseph Smith overvejede Jakob 1:5 nøje, inden han besluttede sig for at handle på det. Sommetider ønsker vor himmelske Fader, at vi fordyber os i studium og bøn, inden han svarer os. Vi lærer mest på den måde.»

- Natasha Herbst fra Utah i USA

»Lyt med hjertet, ikke med ørerne.»

- Sai Tua fra Amerikansk Samoa

Hvad er det bedste råd, I nogensinde har fået om omvendelse? Send jeres svar ind på liahona.lds.org senest 30. april 2019.

OM UNGE VOKSNE SKRIBENTERNE

Erin Rider er advokat og medvært på en podcast. Hun har lige gennemført sit første halvmaraton. I sin fritid holder hun af at læse, tage på vandreture, wakeboarding og bruge tid med familie og venner.

Aspen Stander er skribent og redaktør og fra Utah i USA. Hun kan lide at tage på vandreture, rejse, læse og spille klaver.

Katie Sue Embley synes, at verden er fuld af smukke mennesker, hvis historie bør fortælles. Hun studerer journalistik og spansk med det formål at dele godhed (#sharegoodness).

FORTÆL JERES HISTORIE

Har I en forrygende historie at fortælle? Eller vil I gerne læse artikler om bestemte emner? Så hører vi gerne fra jer! I kan indsende jeres artikler eller feedback på liahona.lds.org.

I DETTE AFSNIT

44 Træf beslutninger: Handlefrihed versus åbenbaring
Erin Rider

48 Personligt tilpasset åbenbaring

Find disse artikler og mere:

- På liahona.lds.org
- I **UV-ugentligt** (under »Unge Voksne« i appen Evangelisk bibliotek)
- På [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

I EN ARTIKEL, DER KUN ER DIGITAL,

forklarer Aspen, at et krav for personlig åbenbaring er: »Træn jeres åndelige muskler«

Når det gælder store beslutninger, hvor meget har vi så brug for at stole på, at Gud fortæller os, hvad vi skal gøre.

Træf beslutninger: Handlefrihed versus åbenbaring

Erin Rider

Hver eneste dag står vi hver især med en masse valg. Nogle er ret dagligdags som: »Hvad skal jeg tage på af tøj?« »Hvad skal jeg spise til frokost?« »Er det blevet tid til at købe en ny bil, eller kan den gamle holde lidt længere?« Men af og til skal vi træffe store beslutninger – »Skal jeg begynde at gå i skole igen?« »Skal jeg takke ja til dette job?« »Skal jeg flytte til en ny by?« »Skal jeg købe et hus?« »Skal jeg date denne person?« »Skal jeg gifte mig med denne person?« og så fremdeles.

Når vi støder på store beslutninger, har vi tendens til – og nok med rette – at det tager os lidt længere tid at træffe et valg. Vi følger det råd, der blev givet til Oliver Cowdery i Lære og Pagter 9:8-9, hvor Herren siger:

»Men se, jeg siger dig, at du må gennemtænke det i dit sind; dernæst må du spørge mig, om det er rigtigt, og hvis det er rigtigt, vil jeg bevirke, at det brænder i brystet på dig, således skal du føle, at det er rigtigt.

Men hvis det ikke er rigtigt, får du ikke sådanne følelser, men dine tanker bliver uklare, hvilket får dig til at glemme det, der er urigtigt.«

Selvom dette bestemt er et godt råd, hælder vi sommetider, når det gælder store beslutninger, lidt for meget til den del, hvor Gud fortæller os, hvad der er rigtigt og ikke nok til den del, hvor han siger, at vi må gennemtænke det i vores sind. Vi står sådan i stampe, mens vi venter på, at Gud bekræfter vores beslutninger, at vi lader utrolige muligheder gå os af hænde. Vi anerkender måske nok, hvilken rolle handlefrihed spiller, men vi er skrækslagne for at tage en beslutning, der kan føre os væk fra den forudbestemte »plan« for os, og vi formoder, at alt andet end en brænden i brystet eller en røst fra himlen betyder, at vores beslutning er forkert. For mange af os leder denne udtalte spænding mellem handlefrihed og personlig åbenbaring til et væsentligt spørgsmål: Hvad er Guds rolle omkring beslutningstagen?

Guds rolle i vores beslutningstagen

Måske adresserer man spørgsmålet bedst gennem historien om Jereds bror. Der er et interessant vækstmønster i den historie, der lærer os om måden, hvorpå Gud forventer, at vi træffer beslutninger. Efter Babelstårnet og sprogene var blevet forvirret, bad Jered sin bror om at spørge Herren om, hvorvidt de skulle drage ud af landet, og hvis de skulle, hvor de så skulle tage hen (se Eter 1:36-43). Jereds bror spurgte, og Herren førte dem til kysten. Mens de rejste, talte Herren til dem fra en sky og førte dem hvert et skridt af vejen. Til sidst kom de til et sted ved kysten, hvor de blev i fire år.

Ved slutningen af de fire år, taler Gud til Jereds bror og siger, at de skal bygge fartøjer og gøre sig klar til at krydse havet. Da Jereds bror indså, at der ikke ville være noget lys på fartøjerne, fulgte han det vante mønster med at gå til Gud og spørge om, hvad han skulle gøre. Som forventet svarede Herren ham ved at give detaljerede instruktioner om at lave huller i toppen og bunden af fartøjerne. Bemærk det foreløbige åbenbaringsmønster: Gud giver dem en plan, de stiller spørgsmål om, hvordan de udfører planen og Gud svarer med detaljerede og definitive svar.

Men efter han havde lavet huller i skibene, indså Jereds bror, at der ikke var lys på skibene. Han spurgte igen Gud om,

hvad han skulle gøre. I stedet for at svare spurgte Gud: »Hvad vil I, at jeg skal gøre, for at I kan have lys i jeres fartøjer?« (Eter 2:23). Fremfor at give detaljeret instruktion, som han havde gjort før, ventede Herren på, at Jereds bror besluttede, hvad der skulle gøres.

Den slags svar fra Herren er måske det sværeste at forstå, når man prøver at træffe en beslutning. Vi bliver undervist i at bede og vente på et svar, så vi bekymrer os naturligvis, når vi intet hører. Vi spekulerer ofte på, om manglen på et klart svar tæller som, at vores »tanker bliver uklare« og er en indikation på, at vores valg er forkert. Andre gange undrer vi os måske over, om det betyder, at vi ikke er retfærdige nok, eller vi ikke har bedt »med oprigtig hensigt« (se Moro 10:4). Men der er en tredje mulighed, som vi ikke altid overvejer – nemlig, at Gud, som han gjorde med Jereds bror, venter på, at vi selv træffer vores beslutning.

Tag en beslutning

Jeg oplevede for nylig en situation, der udfordrede den måde, jeg tænkte på handlefrihed og personlig åbenbaring på. Jeg var ved at være færdig med overbygningen på mit studium, jeg havde fået nogle få forskellige jobs tilbudt i forskellige byer, og jeg kunne ikke bestemme mig for, hvilket jeg skulle tage. Ligesom med Jereds bror, har jeg oplevet mange stunder, hvor jeg har bedt om en større beslutning, og Gud besvarede med et ret definitivt svar. I tillid til disse tidligere erfaringer, begyndte jeg at bede og spørge Gud om hjælp til at beslutte, hvilket job jeg skulle tage. Jeg gjorde også min del for at finde ud af mere om hvert job og rådførte mig med mange mennesker. Men uanset, hvor meget jeg bad og fastede, syntes himlene tavse, og jeg fik ingen svar.

Tidsfristen for at træffe en beslutning var ved at løbe ud, og jeg begyndte at panikke. Det var jo helt sikkert den slags

beslutning, som Herren måtte bekymre sig om, så hvorfor svarede han ikke? Måske brød han sig ikke om, hvilket job jeg valgte, men han måtte da bryde sig om, hvilken by jeg flyttede til, da det uden tvivl fik indvirkning på mit liv. Tidligere havde Herren altid keret sig om mine beslutninger, så hvorfor kerede han sig så ikke også om denne her?

Men uanset, hvor hårdt jeg prøvede, kom der intet svar. Jeg begyndte at spekulere på, om jeg var gledet for langt væk fra Gud, så jeg ikke kunne høre hans svar. Jeg spekulerede også på, om jeg ikke kunne høre, fordi jeg underbevidst ikke *ønskede* at høre svaret. Endelig udløb tidsfristen og jeg vidste, at jeg måtte træffe et valg, så jeg brugte min dømmekraft og traf en beslutning. Den aften bad jeg bare og spurgte, om han ville lade mig vide, om mit svar var forkert. Der kom stadig ingen respons, så jeg gik videre og tog jobbet.

Adskillige måneder senere var jeg stadig i tvivl om min beslutning, så jeg bad om en præstedømmevelsignelse for at få vished. I velsignelsen fik jeg at vide, at jeg ikke fik svar på min bøn, for Herren var tilfreds, uanset hvilken beslutning jeg nu engang traf. Den velsignelse understregede et råd, jeg tidligere havde fået af min missionspræsident, der fortalte mig, at ofte betyder det ikke så meget, hvilken beslutning vi træffer. Gud ønsker, at vi lærer at stå på egne ben og beslutte, hvordan vi vil leve vores liv. Min missionspræsident påmindede mig også om, at Gud som vor himmelske Fader ikke ville straffe os og fjerne lovede muligheder, hvis vi oprigtigt prøver at finde ud, hvad vi skal gøre.

Jereds bror kunne sandsynligvis have foreslået næsten enhver løsning på at oplyse fartøjerne, og det havde Herren bifaldet. Pointen med den erfaring var ikke blot, at Jereds bror fik styrket sin tro, men også at han lærte at træffe en beslutning.

Udøv handlefrihed

Set fra et evigt perspektiv er udøvelse af handlefrihed en nødvendig del af personlig udvikling. Uden den kan vi ikke træffe den slags valg, der gør, at vi kan nå vores fulde potentiale. Udvikling kommer som alt andet i evangeliet »linje på linje, forskrift på forskrift« (2 Ne 28:30). Gud ønsker et folk, der er beredt og ikke paralyseret, han forventer, at vi bruger vores handlefrihed til at leve vores liv efter bedste evne.

Når vi engang har lært at finde balancen mellem handlefrihed og åbenbaring, kan vi opleve ægte åndelig udvikling. Det var det, der skete for Jereds bror. Efter han havde tænkt det igennem, arbejdede han for at smelte 16 sten ud af en klippe, hvorefter han bad Gud om at røre dem og få dem til at lyse (se Eter 3:1-5). Da Gud denne gang svarede, ændrede alt sig. Fremfor at høre Guds røst fra en sky, så Jereds bror faktisk Herren, der ikke

blot i egen person viste sig for Jereds bror, men som også viste ham utrolige syn af verden og alt, der skulle ske (se Eter 3:6-26). Det er muligt, at Jereds bror ikke ville have været åndeligt forberedt til at modtage det syn, hvis han ikke først havde oplevet den personlige udvikling, der kom af, at han traf sin egen beslutning.

Når vi træffer beslutninger, bør vi bestemt følge Almas råd: »Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger« (Alma 37:37). Når Herren har brug for, at vi træffer en specifik beslutning, vil han lade os det vide og hjælpe os med ikke at fare vild. Men vi må også være klar til at rejse os og gå frem i tro, uanset om der kommer et svar eller ej. Så længe vi holder vores pagter og forbliver tro mod Jesu Kristi evangelium, kan vi i vores retfærdige beslutninger have tillid til og føle fred ved, at Herren er tilfreds med vores indsats. ■
Forfatteren bor i Utah i USA.

Hvordan vil I
forklare forskellen
på åbenbaring og
jeres egne tanker?

PERSONLIGT TILPASSET åbenbaring

Vi lever i en verden med mange muligheder. Vi har frihed til at vælge vores karriere, skolegang, ægtefælle, bopæl og meget mere. Det er en sand velsignelse for vores generation. Men på den anden side gør alle disse valg det sværere at vælge, når der er så mange veje og muligheder, der vil føre til gode ting. Hvordan vælger vi det rette, når der er så mange gode muligheder? Når I føler jer fortabt og forvirret midt i dette virvar af valg, så vid at vor himmelske Fader ønsker at vejlede jer. I kan vælge den rette vej og få svar, hvis I stræber efter at følge hans røst. Find ud af, hvordan han taler til jer, stol på ham, følg profeten, vær tålmodig, vær optimistisk, hav tro, og så vil I i sidste ende blive ført i den rette retning.

– *Vira Vashchenko fra Kiev i Ukraine*

Gennem mit liv har jeg set, hvordan Herren har vejledt mig, og jeg anerkender, at alt jeg har opnået, kan jeg takke ham og hans vejledning for. Selv i de stunder, hvor jeg tænker, at jeg går alene, lader han mig i sidste ende vide og føle, at han altid har været der med mig. Det er derfor, jeg har taget beslutningen om altid at fortsætte fremad med tro, selv når jeg føler mig alene. For mig har vejen ikke altid ligget klar, og jeg kan ikke altid se, hvad der venter mig forude, men jeg går altid frem i tro, og så begynder jeg at se lyset og anerkende Guds hånd i mit liv. Jeg ved, at vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, elsker os, og at de er villige til at vejlede os, men de forventer også, at vi tror på dem og handler, når vi modtager tilskyndelser fra Ånden.

– *Indhira Mejia fra Den Dominikanske Republik*

Jeg tror, at en af de mest forunderlige teknikker, vi må beherske, er evnen til at genkende Helligåndens stille hvisken. Flittigt studium af skriften har fremmet min evne til det. Jeg har altid troet på, at dem, der »flittigt søger, skal finde, og Guds hemmeligheder skal blive udfoldet for dem ved Helligåndens kraft« (se 1 Ne 10:19). Med andre ord, hvis jeg ønsker at genkende Ånden, kan jeg ikke lade mig opsluge af dagligdagens ubrugelige tanker eller bekymringer, men jeg må i stedet for fordybe mig i arbejdet og glemme mig selv. Det er der, jeg er bedre til at genkende Ånden, fordi jeg er klar til det. På samme måde som et skib ikke bare sejler let igennem en storm, kan vi ikke høre Ånden, hvis vi lader os opsluge af de af livets bekymringer, vi ikke har kontrol over.

– *Emmanuel Borngreat Dogbey fra Accra i Ghana*

Som jeg er blevet ældre har jeg lært Åndens sprog at kende. Ånden taler til mig gennem enkle tanker. Det har krævet noget øvelse at vænne sig til det, men almindeligvis kommer Ånden til mig på stille steder, som når jeg kører til arbejde i min bil. Jeg ved, at det ikke er mine tanker, for Ånden dukker op, når jeg ellers ikke tænkte på et bestemt emne.

– *Clarissa Mae Taylor fra Utah i USA*

Vores lille familie genkender vi Ånden på grund af den fred, vi føler, især min mand og jeg som par. Når det er vores egne tanker, føler vi aldrig helt sikkert, at det er den rette ting – der er altid en underliggende tvivl eller frygt. Men når det er åbenbaring, føler vi altid fred, selv hvis vi prøver at bortforklare det og tingene ikke synes at give mening til at begynde med. Når vi følger den og gennemfører det, kan vi altid se, at tingene falder på plads og ordner sig. Så er det, at vi ser på hinanden og siger: »Aha, nu giver det mening!«

– *Maryana Wright fra Utah i USA*

Selvom vi alle modtager personlig åbenbaring på forskellig måde, er en ting utvivlsomt sandt: Gud taler ofte til os. Vi må bare være villige til at betale prisen for at øge vores evne til at genkende og høre hans røst. Som præsident Russell M. Nelson har sagt: »Bed i Jesu Kristi navn om jeres bekymringer, jeres frygt, jeres svagheder – ja, selve jeres hjertes længsler. Og lyt så! Nedskriv de tanker, som kommer til jer. Nedskriv jeres følelser og følg op med de handlinger, I bliver tilskyndet til at gøre. Når I gentager den proces dag efter dag, måned efter måned, år efter år vil I udvikle [jer] i åbenbaringens princip« (»Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, *Liahona*, maj 2018, s. 95). ■

I DETTE AFSNIT

Da jeg gik

på det sidste år i high school, var der en ting, jeg kæmpede med: Vi fik et nyt fag, og jeg havde svært ved at forstå det. En aften bad jeg vor himmelske Fader om at hjælpe mig med at forstå og overvinde udfordringen. Jeg havde tro, og jeg blev bedre til det. Siden da har bøn og tro været på min huskeliste i skolen, og overalt hvor jeg færdes.

At være på en drengeskole kan være en udfordring på grund af nogle af de umoralske ting, eleverne gør. Når det sker, husker jeg mine forældres ord: »Gør ikke noget, der vil jage Helligånden væk.« Jeg er taknemmelig for min mor, der altid minder mig om, at lytte til Helligånden. Når vi gør det rette, velsigner Gud os.

Nyame S., er 16 år og fra Ghana

- 52 Find fred til jer og andre i svære tider
Alex Hugie og Aspen Stander
- 54 Livet er et maraton
Sally Johnson Odekirk
- 60 Spørgsmål og svar: Hvordan kan min patriarkalske velsignelse hjælpe mig med at træffe beslutninger?
- 62 Prøv nogle nye påsketraditioner
David Dickson
- 64 Det sidste ord: Det største udtryk for Guds kærlighed
Ældste M. Russell Ballard

FIND FRED

Sommetider kan livet slå en kolbøtte. I kan være tyngt af familieproblemer, helbredsproblemer, problemer i skolen eller alle de foruroligende ting, der sker i verden i dag. Hvordan kan vi finde personlig fred i en urolig verden? Uanset om jeres mangel på fred stammer fra begivenheder, der er uden for jeres kontrol, eller fra ting, som I har indflydelse på og kan ændre, så er her nogle forslag, der kan være en hjælp til at finde indre fred igennem Jesus Kristus.

FIRE VEJE TIL FRED I JER

1. Fokuser på det evige

Det er svært at finde fred, når man kun har fokus på de umiddelbare bekymringer. Men ser man på det store billede, Guds plan for lykke, kan man finde fred ved at vide, at det der gør ondt lige nu ikke varer for evigt. Templet hjælper os for eksempel til at fokusere på evigheden. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) sagde, at i templet »finder I en fred, som I ikke finder andre steder.«¹

2. Lad det fare, som I ikke kan kontrollere

Når noget, som I ikke kan kontrollere, berøver jer jeres fred, er det fristende at miste håbet eller blive vred. Men det hjælper ikke, at dvæle ved ting, som I ikke kan ændre. Drag i stedet for tæt på Frelseren for at finde indre fred, selv når livet går jer imod. Han har lovet at sende jer Talsmanden, Helligånden (se Joh 14:26-27).

3. Tilgiv andre

Oftentimes er noget af det sværeste at give slip på den negativitet, man føler, når man er blevet uretfærdigt behandlet. Men ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Vi kan opnå tilgivelsens glæde i vores liv, når vi villigt udstrækker samme glæde til andre ... Som følge deraf vil Herrens Ånd fylde vores sjæl med den glæde, som følger den guddommelige fred med samvittigheden (se Mosi 4:2-3).«² At vende sig til Frelseren kan hjælpe jer til at blive fri for følelsesmæssige byrder og blive fyldt med fred.

4. Omvend jer og stol på Kristus

Uanset hvad der ellers går godt i jeres liv, vil syndens byrde altid berøve jer fred. Sommetider har vi brug for biskoppens hjælp til at omvende os fuldt ud. Men vi har alle brug for at omvende os regelmæssigt og gennem Jesu Kristi forsoning blive rensset for alt, der afholder os fra at blive som ham.

til jer og andre i svære tider

Alex Hugie og Aspen Stander
Kirkens Tidsskrifter

*Her er otte måder at hjælpe
jer selv og andre til at føle
fred på, når livet bliver svært.*

FIRE VEJE TIL AT HJÆLPE ANDRE MED AT FINDE FRED

1. Fortæl andre om Jesu Kristi evangelium

Akkurat, som vi selv kan finde fred ved at fokusere på Frelseren, kan vi lede andre til ham, »som er stifteren af fred« (Mosi 15:18). Prøv for eksempel at dele et skriftsted eller et citat fra generalkonferencen, som har hjulpet jer til at lære mere om Jesus Kristus.

2. Vær fredsstifter

Hjælp jeres venner eller søskende til at løse konflikter. Ligesom anti-nefi-lehierne i Almas Bog kan vi begrave vores stridsøkser – våben som sladder, hævnørrighed eller selvished – og i stedet erstatte dem med fredspiber som at tale venligt, adlyde Guds bud og tilgive andre (se Alma 24:19).

3. Vær en god lytter

Sommetider har folk, der har det svært, brug for at tale åbent om deres tanker og følelser i stedet for at holde dem inde. Vi behøver ikke at løse deres problemer for dem, men vi kan lytte til deres bekymringer og yde støtte og vise kristuslignende kærlighed og forståelse.

4. Drag omsorg for dem i jeres menighed og nabolag

I kan melde jer som frivillige på et herberg for hjemløse, hjælpe med ekstraundervisning eller tage noget lækkert med til en ny familie i jeres nabolag. Hjælp folk med at finde fred gennem de små ting. At få et fast sted at spise og sove, en pålidelig mentor eller en lille bekræftelse på, at nogen kerer sig for en række langt.

Jesus udtalte disse trøstende ord til dem, der kæmper for at finde fred: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!« (Joh 14:27). Hvis vi fører os selv og andre tættere på Jesus Kristus, kan vi finde fred, selv når livet bliver svært. ■

NOTER

1. Se Gordon B. Hinckley, i »Glæd dig over templets velsignelser«, *Liahona*, dec. 2002, s. 33.
2. Dieter F. Uchtdorf, »Det sikre vendepunkt«, *Liahona*, maj 2007, s. 101.

LIVET ER ET MA

RATON

*Disse unge sidste dages
hellige lever i dag der, hvor
apostlen Paulus levede på
Det Nye Testaments tid.
Og de lever efter hans ord.*

Sally Johnson Odekirk

Kirkens Tidsskrifter

For nogle få måneder siden mødtes en seminarklasse på Areopagos i Athen i Grækenland, hvor apostlen Paulus engang forkyndte med stor kraft (se ApG 17:22-34). Eleverne talte om den indflydelse seminar har på deres liv, deriblandt Paulus' belæring.

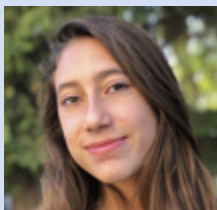
»Det gør Det Nye Testamente levende at bo i Grækenland,« siger Alexis H., der er 18 år. »Min far kan godt lide at besøge de forskellige ruiner, hvor Paulus underviste, og læse et skriftsted for os eller fortælle en historie om, hvad der skete der.«

Ligesom Paulus havde udfordringer i sin tid, kæmper de unge i Grækenland også med sociale, politiske og økonomiske ting. Ungdomskonferencer og Unge Pigers lejr er sjældne begivenheder i Grækenland, og det kan tilmed være svært at deltage i seminar. Trods disse og andre vanskeligheder, omsætter de unge i Grækenland i praksis Paulus' opfordring til at stå »fast i én ånd, og at I med én sjæl kæmper sammen for troen på evangeliet« (Fil 1:27).

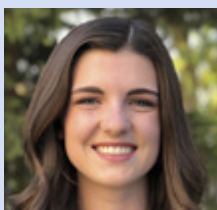
At bo i Grækenland betyder, at disse unge medlemmer kan nyde det varme vejr, strandene, maden og dansen. De nyder også at mødes med hinanden. Når de mødes til seminar og grensaktiviteter, bliver deres tro og venskab også stærkere.

Seminar på Areopagos

Da seminar begyndte i Grækenland for nogle få år siden, var der kun fem elever. De mødes tre morgener om ugen, nogle slutter sig til via videokonference. De

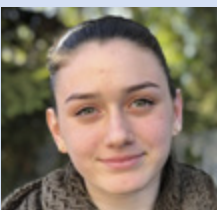
»Jeg har lært, at evangeliet er det samme alle vegne. Ved at bo et andet sted i verden har jeg lært at fokusere på evangeliets sandheder og føle Ånden i stedet for at lade mig distrahere af kultur.«
- Bryana W. er 15.

»Jeg skrev ordet husk på mit spejl for at huske alt, der skete det år: FSY, Unge Pigers lejr og seminar. Det minder mig om, hvor jeg kommer fra.« - Marie H. er 17.

»Jeg ved, at når jeg tager til seminar, kan jeg føle mig tilfreds ved at vide, at jeg gør, hvad jeg må gøre og jeg ved, at alt ordner sig.«
- Lizzie T. er 17.

Loukia C. på 15 bar sit vidnesbyrd for første gang på Unge Pigers lejr, og senere blev hun døbt.

Seminargruppen foran en af kirkebygningerne i Athen.

mødes også onsdag eftermiddag til seminar efterfulgt af en aktivitet. De er kommet tæt på hinanden og blevet et lys for deres venner, der bemærker deres gode eksempel. Når deres venner stiller spørgsmål, tager de unge dem med til seminar og GUF-aktiviteter.

En ung mand, Pavlos K. på 15, siger: »At gå til seminar er en god måde at starte dagen på, og det hjælper mig til at holde mig stærk. Det gør, at jeg kommer ind i den tankegang, at jeg skal være et godt eksempel for andre. Det hjælper at begynde dagen med at tænke på Jesus Kristus.«

Når de unge vokser i styrke og samhørighed, kommer der velsignelser og muligheder. I 2017 blev de velsignet med at deltage i Til styrke for de unge (FSY) en stor regional ungdomskonference. De unge piger deltog også for første gang nogen- sinde i Grækenland i Unge Pigers lejr. Som følge af det er de vokset endnu tættere sammen som gruppe, og to unge piger tilsluttede sig Kirken.

International FSY-konference

Konferencen, der blev holdt i Tyskland, bragte de unge sidste dage helligt fra hele Europa

sammen. Unge fra Grækenland og Cypren kom langvejs fra, og conferenceoplevelsen gjorde dybt indtryk på dem. For Maximos A. på 14 »var det bedste ved FSY, da vi bar vores vidnesbyrd. Alle følte Ånden, og det inspirerede mig til at udvikle mit eget vidnesbyrd.«

»Til at begynde med var der kun fire unge, der skulle af sted,« tilføjer Loukia C. på 15 år, »men til sidst blev vi 15 deltagere – en rekord for Grækenland – inklusive tre venner, der ikke er medlemmer.«

»Det var så dejligt at være sammen et sted, hvor man deler det samme evangelium, og hvor man ikke er den, der stikker ud. Vi var alle sammen, og vi følte den samme Ånd. Det hjalp mig.«

»Min far er ikke medlem, og han ville ikke lade mig komme til FSY eller blive døbt,« siger Jesiana på 16. »Men medlemmerne af grenen fastede for mig, og min bedstemor talte med min far. Bagefter sagde han god for, at jeg tog af sted!«

På FSY oplevede hun den første gang af mange ting, for eksempel »at deltage i lektioner og aktiviteter og at bære mit vidnesbyrd hjalp mig til at forstå, hvordan Helligånden føles. Jeg

havde aldrig følt Ånden sådan før, og jeg blev så glad og begejstret. Jeg bar mit vidnesbyrd for første gang.«

Udover at blive næret åndeligt, var de unge også i stand til at slappe af og have det sjovt sammen til konferencen. Haig T. på 14 kom til konferencen helt fra Cypern. »Jeg lærte at være mere social, få rigtige venner og at have det sjovt – selv i svære tider.«

Unge Pigers lejr

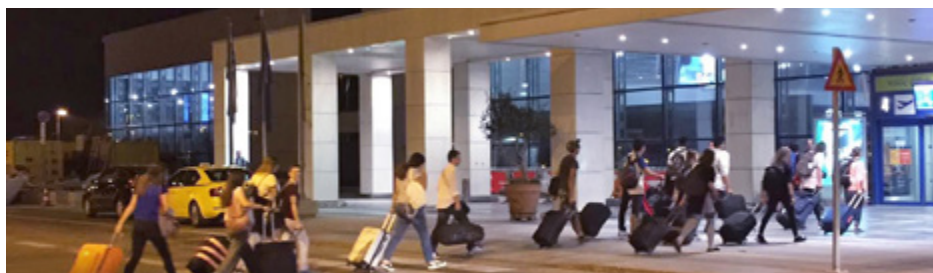
Lignende virkning havde Unge Pigers lejr. Tolv unge piger mødtes med deres ledere tæt på den gamle slagmark ved Marathon. De tilbragte tre dage sammen, hvor de lærte at stole på og hente styrke og opmuntring fra hinanden.

»Da jeg var 12,« siger Loukia, »kom jeg i kirke for første gang og blev så glad, men så opdagede jeg, at jeg var den eneste på min alder. Her to år senere, er vi så mange unge piger, at vi for første gang blev i stand til at holde Unge Pigers lejr.« Om deres møder siger hun endvidere: »Jeg indså, hvad det vil sige at være sidste dages hellig. Når vi efterlever evangeliet, er der et lys omkring os.«

For Bryana W. på 15 hjalp FSY og Unge Pigers lejr til at åbne op og tale med andre. »Min familie flytter ofte, og jeg har haft svært med at knytte

»Det jeg bedst kunne lide ved FSY var sporten, festerne og gruppe-møderne, som var morgensamlinger og evalueringer. Det hjalp mig til at være mere hjælpsom og tålmodig og at påskønne skrifterne mere.« – **Haig T. er 14.**

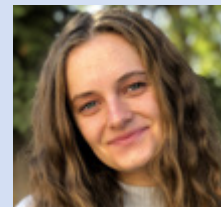
På vej til FSY i Stuttgart i Tyskland.

På FSY-konference, hvor man stavede ordet »Ask,« [bed] fra Jakobs Bog 1:5.

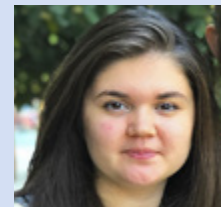
»At I står fast i én ånd, og ...med én sjæl.«

Filipperne 1:27

»På FSY blev vi en gruppe, og det styrkede os. Det har formet og påvirket programmerne for de unge i Grækenland, for nu kender vi hinanden meget bedre.«

– **Alexis H. er 18.**

»At synge på scenen på FSY var noget af det modigste jeg nogensinde har gjort, og det var et af de mest magiske øjeblikke, jeg har oplevet. I det øjeblik lærte jeg, hvor vigtige vi er i denne smukke verden.« – **Irimi S. er 17.**

Irimi S. optræder på FSY.

»På Unge Pigers lejr lærte jeg, at livet er som et maraton. Det styrkede min tro at vide, at vi må fortsætte ad den rette vej, som løb vi en maraton. Oplevelsen har hjulpet mig til at styrke mit vidnesbyrd og fortsætte med at have tro og blive på den rette sti.« – **Winifred K. er 14.**

»Livet er et maraton, ikke en sprint.«

Unge Pigers lejrtema

Unge Piger i Marathon i Grækenland.

»Vi er alle unikke, ligesom stenene på stranden er unikke.« – **Bryana W.**

»At se solen stå op bragte en rolig, smuk ånd.« – **Lizzie T.**

mig til andre, fordi jeg var genert,« siger hun. »Men fordi jeg blev så fortrolig med vores gruppe på FSY, har jeg fået nogle virkelig gode venner. Under vidnesbyrds mødet, gav vi udtryk for vores følelser, og jeg indså, at andre følte det på samme måde som jeg.«

Marie H. på 17 husker temaet fra lejren: »Livet er et maraton, ikke en sprint.« De unge piger og deres ledere drøftede vigtigheden af udholdenhed og at gøre løbet færdigt, siger hun. »Det mindede mig om, at jeg kan holde ud, sætte mit eget tempo og have fokus på målstregen. Så kan jeg gøre de ting, som vor himmelske Fader ønsker, at jeg gør.«

En af lejrens højdepunkter var morgensamlingen ved daggrø på stranden på deres sidste dag. Lizzie T. på 17 siger: »Vi tog vores skrifter, holdt vores morgensamling og så solen stå op. Vi følte alle Guds kærlighed. Det var en vidunderlig afslutning på den tid, vi havde tilbragt sammen.«

Ser frygtløst fremtiden i møde

»Af FSY og Unge Pigers lejr lærte jeg en masse om evangeliet, og hvordan det kan hjælpe mig i livet,« siger Irini S. på 17. »Jeg fik en masse venner og lærte, hvor vigtigt det var at udtrykke mine tanker og følelser. Jeg følte Helligånden stærkt og vor Frelser, Jesu Kristi, kærlighed.«

Hun siger, at det har styrket hendes selvtillid at omgås andre unge sidste dages hellige. »Inden FSY kunne jeg ikke se det gode og smukke, som Gud har skabt til os og de planer, han stadig lægger for os.«

Unge Pigers lejr i 2017 – den første nogensinde i Grækenland.

»Vi bør ikke lade os påvirke af nogen eller noget omkring os, der kan hive os væk fra at efterleve evangeliet,« siger Manasseh A. på 17. »Evangeliet er det samme alle vegne, og vi bør altid blive på den rette sti.«

Og uanset om det er i Grækenland eller noget andet sted i verden, så gør det at gå på den sti sammen det muligt for os at være af én ånd. ■

Kirken i Grækenland

I begyndelsen af 1900-tallet sendte Rigas Pofantis, en trykker fra Athen, en forespørgsel til ledere af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og bad om information. Præsidenten for Kirkens mission i Tyrkiet underviste Pofantis, der blev døbt i oktober 1905.

Kirken oplevede kun lidt fremgang i Grækenland indtil 1950'erne, hvor græsk-amerikanske medlemmer af Kirken i Salt Lake City i Utah i USA grundlagde Hellenic Latter-day Saint Society [det hellenistiske selskab af sidste dages hellige] for at værne om deres arv og bevare båndene til hjemlandet.

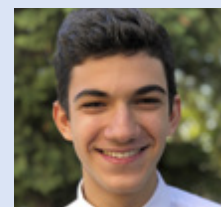
Kirkens ledere organiserede en lille forsamling i Athen i 1965 og reorganiserede den i 1967. De stiftede Athen-missionen i Grækenland i juli 1990 og fuldførte opførelsen af den første kirkebygning i Grækenland i maj 1999.

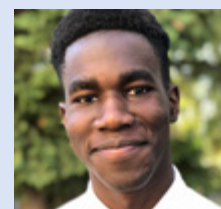
Athen i Grækenland, kirkebygning i Halandri

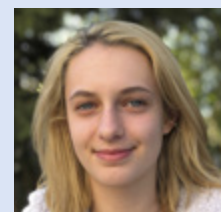
Medlemmer af Kirken: 802
Menigheder: 3

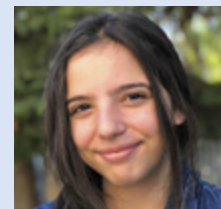
»Jeg var virkelig glad for at se, hvordan det var at være sammen med unge, der havde samme overbevisning. Jeg følte, at vi alle var forbundet på en særlig måde, der stak dybere end bare at kende hinandens navn.«
- Pavlos K. er 15.

»Jeg er glad for, at jeg fik mulighed for at møde andre unge, der går igennem de samme ting, som jeg gør hver dag.«
- Joshua K. er 17.

»Der er samme stemning på FSY og Unge Pigers lejr uanset hvor man er i verden. Jeg hyggede mig på den mindre Unge Pigers lejr, for det var lettere at knytte sig til de andre.«
- Olivia H. er 15.

»Jeg er ikke medlem af Kirken, men jeg kommer alle de uger, jeg kan. Jeg er vild med det, de unge piger står for.«
- Irene C. er 14.

»Hvordan kan min patriarkalske velsignelse hjælpe mig med at træffe beslutninger?«

»En patriarkalsk velsignelse er en åbenbaring til modtageren, ja den er den hvide midterlinje på vejen for at beskytte, inspirere og motivere til aktivitet og retskaffenhed. En patriarkalsk velsignelse indeholder bogstavelig talt kapitler fra din bog over evige muligheder ...

Den er en Liahona af lys, som med usvigelig sikkerhed vil vejlede dig til dit himmelske hjem.»

Se præsident Thomas S. Monson (1927-2018), »Din patriarkalske velsignelse: En lysets Liahona«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 55, 56.

Vores personlige Liahona

Patriarkalske velsignelser er en måde, hvorpå vor himmelske Fader hjælper os til at vide, hvad vores førjordiske, jordiske og evige identitet er. At kende til disse tre specielle sandheder om os selv hjælper os til at følge Guds plan for os. Vi ved, hvem vi er, hvorfor vi er her, og hvor vi kan komme hen. Ligesom Liahonaen fungerede i overensstemmelse med den tro og flid, som Nefi og hans familie viste med at følge dens råd (se 1 Ne 16:28), kan vi også være trofaste og flittige til at følge vores egen Liahona og rådene deri, hvilket vil føre os til vores guddommelige potentiale.

Ældste Utai er 20 år og tjener i Salta-missionen i Argentina.

Et evigt perspektiv

Når som helst jeg ikke aner, hvad jeg skal vælge, vender jeg mig til min patriarkalske velsignelse og grunder over dens guddommelig åbenbaring. Og så bliver det let at træffe valget. Den hjælper mig ikke kun til at holde ud i mit liv på jorden og høste lovede velsignelser, men den minder mig også om at forberede mig til at træde værdigt ind i Herrens rige en dag. Den hjælper mig til at vokse i tro, have tillid til Herrens vilje og at leve med et evigt perspektiv.

Abegail F. er 18 og fra Cagayan Valley i Filippinerne

Himmelsk råd

Min patriarkalske velsignelse giver mig råd fra min himmelske Fader.

Hvis jeg følger de råd, ved jeg, at jeg vil få åbenbaring omkring de beslutninger, jeg må træffe. Han besvarer tilmed nogle af mine spørgsmål, inden jeg stiller dem.

Cami H. er 16 og fra Utah i USA

Lyt til Ånden

Hvis I søger trøst eller vejledning eller svar på et brændende spørgsmål, kan I bede oprigtigt om det og læse jeres patriarkalske velsignelse i hjertets oprigtighed, mens I lytter til Ånden. Det hjælper også at granske skrifterne. Jeg tror, at gør I det med tro, vil Herren svare jer, til sin tid, på den bedste måde.

Kezia B. er 15 og fra Hawaii i USA

Lovede velsignelser

Patriarkalske velsignelser fortæller os, hvad Gud ønsker at velsigne os med. Han giver os advarsler og forklarer, hvordan vi bedre kan blive, som han er. Når vi ved, hvad vor himmelske Fader har i vente for os, og hvordan vi får det, vil vi handle i henhold til det for at få det.

Hunter H. er 18 og fra Utah i USA

Svarene er ment som en hjælp og vejledning, men de er ikke officielle udtalelser om Kirkens lære.

Burde jeg som ung kvinde være mere fokuseret på uddannelse og karriere end på at blive hustru og mor?

Vi ved, at »familien er af afgørende betydning i Skaberens plan,« og at »mødre ... primært [har] ansvaret for at opdrage deres børn.«¹ Og vi ved også, at af flere forskellige gode grunde er både mænd og kvinder blevet rådet af profeter til at få en uddannelse.² Derudover, ved vi, at mange kvinder enten har brug for eller ønsker at forfølge en karriere.

Præsident Dallin H. Oaks, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt, at for kvinder står valget ikke mellem familie eller uddannelse og karriere. »Det er timingen, vi er nødt til at vælge,« siger han. »Og vi søger inspiration fra Herren og hans tjeneres lærdomme til at gøre det.«³

Planlæg at få en uddannelse og planlæg at få en familie. I kan også planlægge at få en karriere. I alt dette bør jeres fokus være på at følge vor himmelske Faders plan og søge hans vilje.

NOTER

1. »Familien: En proklamation til verden,« familyproclamation.lds.org.
2. Se *Til styrke for de unge*, 2011, s. 9.
3. Dallin H. Oaks, ansigt til ansigt-begivenhed med ældste Oaks og ældste Ballard (verdensomspændende begivenhed for unge voksne, 19. nov. 2017), broadcasts.lds.org.

På lds.org/go/41961 fortæller en ung voksen sin historie om ikke at være sikker på, om hun skal have fokus på sin karriere eller sin familie. Se, hvad præsident Russell M. Nelson svarede hende.

Hvad tænker I?

»Hvad siger du, når dine venner ikke tror, at ting som det første syn kunne ske?«

Indsend jeres svar og, hvis I ønsker det, et billede i høj opløsning, inden den 15. maj 2019 på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article«). Eller send jeres svar og foto via e-mail til liahona@ldschurch.org. Oplys hele jeres navn og navnet på jeres menighed og stav (eller gren og distrikt).

Svarene kan redigeres af hensyn til længde og tydelighed.

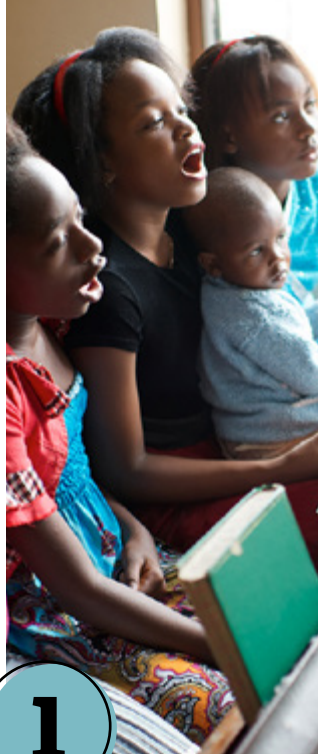

David Dickson
Kirkens Tidsskrifter

Det er almindeligvis julen, der får den største opmærksomhed, når det gælder helligdage. Og alligevel er det sådan, at uden de gamle begivenheder, vi fejrer hver påske, ville der ikke være nogen jul.

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) sagde engang: »Der ville ikke være nogen jul, hvis der ikke havde været nogen påske. Jesusbarnet fra Betlehem ville blot være et barn som alle andre, hvis det ikke havde været for den forløsende Kristus i Getsemane have og på Golgata og opstandelsens triumferende realitet.«¹

Her er nogle traditioner, som I måske kan overveje at føje til jeres årlige fejring.

1

Tag ud og syng påskesange

Når man ser bort fra de pudsige sange om rensdyr og nisser, handler julesange almindeligvis om Jesus Kristus. Påske er en perfekt tid til musik om Frelseren, og ja, selv når de synges foran jeres naboers dør.

Hvis I mangler idéer, så tjek emneregistret i salmebogen under »påske« og »forso-ning« for sange. Enhver sang om Jesus Kristus passer som påskesang.

2

Tilgiv nogen

Hvor ofte har I ikke været taknemmelige for omvendelsens gave? Påsken er en lejlighed til at tænke mere over, hvordan vi i samme ånd tilgiver andre.

Jesus sagde: »Derfor siger jeg jer, at I bør tilgive hinanden ...

Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil tilgive, men af jer kræves det, at I tilgiver alle mennesker« (L&P 64:9-10).

Spørg jer selv: Hvem bærer jeg nag imod? Bed om styrke til at tilgive den person, og lad Frelseren hjælpe med at få bugt med de smertelige følelser.

3

Lav et festspil, et skuespil eller anden optræden

I kan arrangere en påskeforestilling. Det kan være noget så enkelt som at læse op af skriften til familieaften eller en koncert med fællessang i nabolaget.

Prøv nogle nye påsketraditioner

4

Aflæg visit på jeres kæres gravsted

Takket være Jesus Kristus, har døden mistet sin brod (se 1 Kor 15:55). Brug tid på at besøge jeres kæres gravsted og tænke over denne gode nyhed.

I kan måske tilmed læse nogle af jeres yndlingsskriftsteder om genopstandelse højt ved graven. Nogle få (af *mange*) skriftsteder, I kan overveje er 1 Korinther 15:20-22; Alma 11:42-44 og Lære og Pagter 88:14-16.

5

Vær lidt bedre

Påsken er til ære for begivenhederne i Getsemane, det der skete på korset, Frelserens sejr over døden på tredjedagen og hans 40 dages tjeneste og omsorg, inden han for til himmels.

Desuden var det ikke lang tid efter, at Jesus Kristus var faret til himmels, at han viste sig for nefitterne og drog omsorg for dem (se 3 Ne 11-28). Der er meget at fejre!

Hvorfor ikke udvide jeres påskesæson? Lad jeres sjæl fryde sig længere ved påskens mirakler. Gør en bevidst indsats for at blive mere kristuslignende i de 40 dage efter påske. Som

inspiration, kan I overveje at følge opfordringen fra præsident Russell M. Nelson: »Afsæt en vis del af jeres tid hver uge til at studere *alt*, Jesus sagde og gjorde i Det Gamle Testamente, for han er Jahve i Det Gamle Testamente. Studér hans love, som de er nedfældet i Det Nye Testamente, for han er Kristus. Studér hans lære, som den er optegnet i Mormons Bog, for der er ingen anden hellig bog, hvori hans mission og tjenestegerning er åbenbaret mere tydeligt. Og studér hans ord, som de findes i Lære og Pagter, for han fortsætter med at undervise sit folk i denne uddeling.«²

Jeres traditioner venter

Ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »For at finde den vigtigste dag i historien, må vi gå tilbage til den aften for næsten 2.000 år siden i Getsemane have, hvor Jesus Kristus knælede i inderlig bøn og gav sig selv som løsesum for vores synder.«³

Denne mest vigtige begivenhed i historien er det værd at bruge tid på at grunde over hvert år. Det er det, traditioner hjælper os med, uanset om de stammer fra denne liste eller er nogen, I selv vælger.

Så hvilke vil I stifte i år? ■

Brug lidt mere tid i denne påske til at mindes den største gave, der nogensinde er givet.

NOTER

1. Gordon B. Hinckley, »Den forunderlige og sande beretning om julen«, *Liahona*, dec. 2000, s. 6.
2. Russell M. Nelson, »Profeter, lederskab og guddommelig lov« (verdensomspændende foredrag for unge voksne, 8. jan. 2017), broadcasts.lds.org.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Se, her er manden!«, *Liahona*, maj 2018, s. 108.

Det største udtryk for Guds kærlighed

Ældste M. Russell Ballard

Fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum

Gud udtrykker sin kærlighed til os ved at vejlede os efter behov, så vi kan gå fremad og nå vores potentiale. Han, der ved mest om os, vores potentiale og evige muligheder, er ham, der har givet os sine guddommelige råd og befalinger i sine instruktionsbøger – de hellige skrifter. Når vi forstår og følger disse instruktioner, så giver vores liv mening og der bliver et formål med det. Vi lærer, at vor Skaber elsker os og ønsker, at vi skal være lykkelige. Han sendte os sin enbårne Søn, Jesus Kristus, som et uforligneligt bevis på denne store kærlighed til os.

»For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham« (Joh 3:16-17).

Jesus blev født ind i jordelivet. Han levede et fuldkomment liv, og derved viste han os den vej, som vi skal følge. Han sagde til sine disciple: »Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys« (Joh 8:12).

Vi begynder måske at forstå, hvor dyb og inderlig Kristi kærlighed er til os, når vi tænker på, at han var villig til at sone og lide for vores synder, »hvilken lidelse fik [ham], selv Gud, den største af alle, til at skælve af smerte og til at bløde fra hver pore og til at lide på både legeme og ånd« (L&P 19:18).

Lad os denne påske især takke Gud for hans elskede Søns, Jesu Kristi, forsoning og opstandelse. For i ham, ved ham og gennem ham kan denne midlertidige dødelige tilstand blive til en evig, fuldkommen eksistens, hvor der ikke findes ord til at beskrive vor glæde.

Alle naturens undere er glimt af Guds magt og udtryk for hans kærlighed. Men alligevel har vi det største af alle mirakler til gode. Det ser vi, når vi, ved hans kraft, opstår fra døden og graven til en ny verden, som aldrig skal forgå, hvor vi, dersom vi er værdige, vil være sammen med ham og vor Fader i himlen for evigt og altid. ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 1988.

Arbejdede i sin fars
bilfirma i begyndelsen
af 1950'erne og blev
topsælgeren.

Født den
8. oktober 1928
i **Salt Lake
City i Utah
i USA.**

Læste på
**University
of Utah.**

Præsident

M. RUSSELL BALLARD

Tjente som
fuldtidsmissionær i
England.

Tjente som
**missions-
præsident**
i Toronto-
missionen i
Canada fra 1974
til 1977.

Mødte sin hustru,
Barbara Bowen,
på University of
Utah ved en
**»Hello Day
Dance«.**

Giftede sig med
**Barbara
Bowen**
i templet i Salt
Lake City den
28. august 1951.

Farfar:
Ældste Melvin J.
Ballard fra
De Tolv Apostles
Kvorum

Morfar:
Ældste Hyrum
Mack Smith fra
De Tolv Apostles
Kvorum

Har **7** børn
43 børnebørn og
91 oldebørn.

Har en **Oreo-kiks** i en æske
på sit skrivebord som minde om en
dreng, der lige efter en lang rejse til en
flygtningelejr, fik en pakke kiks og tilbød
den første til præsident Ballard.

Opretholdt til
**De Tolv
Apostles
Kvorum**
den 6. oktober 1985.

Indsat som
**fungerende
præsident**
for De Tolv Apostles
Kvorum den
14. januar 2018.

Efter
oktoberkonferencen
1980 skrev han
mere end
600 breve
for at opmuntre med-
lemmer, som kæmpede
med deres vidnesbyrd.

FLERE SIDER TIL BØRN

Gør god brug af den nye *Lille Liahona*. Hvis I ikke har børn hjemme, kan I:

- Give *Lille Liahona* til en familie, der ikke modtager *Liahona*.
- Give den til en ven eller nabo.
- Give den videre til en primaryleder eller -lærer.

UNGE VOKSNE
BRUG FOR HJÆLP
TIL DE STORE
BESLUTNINGER?

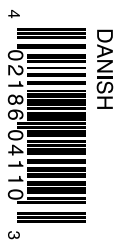
42

UNGE
FIND FRED TIL
JER OG ANDRE

52

PÅSKE
NYE
TRADITIONER

62

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Lille Liahona

Historien om
PÅSKEN

Se side 4-6

Præsident
Russell M.
Nelson

Guds store GAVE

En dag så søster Nelson og jeg nogle tropiske fisk i et akvarium. Fisk med strålende farver og i en lang række forskellige former og størrelser svømmede frem og tilbage. Jeg spurgte en opsynsmand, der var i nærheden: »Hvem fodrer disse smukke fisk?«

Hun svarede: »Det gør jeg.«

Så spurgte jeg: »Har de nogensinde takket dig?«

»Ikke endnu,« svarede hun.

Nogle mennesker er som de fisk. De er ikke bekendte med Gud og hans godhed mod dem. Hvor ville det være meget bedre, hvis alle var mere opmærksomme på Guds kærlighed, og de viste ham deres taknemlighed.

Taknemmelig for Jesus Kristus.

Gud sendte sin søn Jesus Kristus for at hjælpe os. Det gjorde han, fordi han elsker os så højt.

Jesus kom for at **forløse** os.

På grund af hans **forsoning** kan vi opstå, efter vi dør.

Takket være hans forsoning kan vi vende tilbage for at leve med vor himmelske Fader for evigt.

Jesus forklarede:

»Jeg er opstandelsen og livet, den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø«
(Joh 11:25-26).

Det er påskens vidunderlige budskab! ●

Fra »Tak Gud«, Liahona, maj 2012,
s. 77-80.

Jesus er min Frelser

Jesus opstod påskemorgen. Læs sætningerne for at finde ud af, hvad han har gjort for os. Farv en solstråle efter hver sætning, I læser. Farv så resten af billedet.

Jesus led i Getsemane og på korset for at redde os fra vores synder.

Jesus døde og opstod for at redde os fra døden.

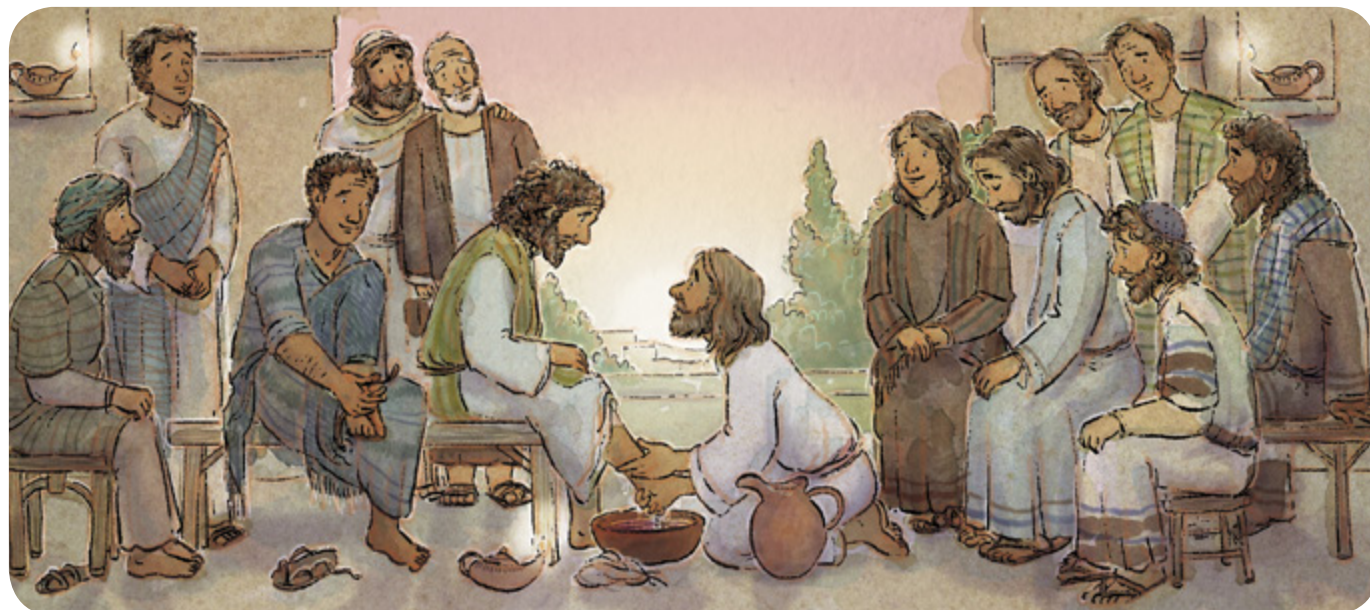
Jesus indstiftede nadveren for, at vi kan erindre ham.

Jesus lærte os, at vi skal tilgive hinanden.

Jesus viste os, hvordan man er venlig.

Takket være Jesus vil vi alle opstå, når vi dør.

Historien om påske

Jesus elskede sine venner. Han vaskede deres fødder. Derefter gav han dem nadveren. Han bad dem om at erindre ham. Han lærte dem, at de skulle elske hinanden.

Senere gik Jesus hen til en have. Han bad for os alle. Han følte smerten for vores sygdomme. Han følte smerten for vores synder.

Vrede mennesker førte Jesus
bort. De gjorde ham ondt.
Han døde på korset for os.
Hans venner lagde hans
legeme i en gravhule.

Tre dage senere kom hans venner tilbage. Graven var tom! Engle
sagde til dem: »Han er opstået.« Jesus levede igen! Takket være
Jesus vil vi alle leve igen, efter vi dør.

Jesus elsker mig. Jeg kan gøre påsken speciel ved at erindre ham. ●

Læs om påskemorgen i Matthæus 28.

Når jeg vender hjem til ham

Glad ♩ = 90-96

Tekst og musik: Sally DeFord

F C Dm B^b C F

1. En hyr - de el - sker si - ne lam, og når de fa - rer vild, han
 2. Vor Frel - ser el - sker si - ne børn, og hvis jeg går fra ham, han
 3. Vor Frel - ser vi - ser mig, hvor-dan jeg le - ve skal mit liv. Er

C⁷ Am Dm Gm C⁷

sø - ger al - le ste - der og rå - ber de - res navn. De
 sø - ger al - le ste - der og gi - ver al - drig op. Når
 jeg for - ker - te ste - der, så til - gi - ver han mig. Så

F Dm Gm C⁷ A A⁷ Dm

lyt - ter til den kend - te røst og lø - ber hen til ham. Med
 Her - rens stem - me når til mig, så er jeg straks på vej. Med
 jeg vil gå i Her - rens spor og ven - de mig fra synd. Med

B^b C⁷ F Dm B^b C⁷ F

kær - lig - hed han ta'r i - mod hvert lam, der ven - der hjem.
 kær - lig - hed han ta'r i - mod hvert barn, der ven - der hjem.
 hjer - tet fuld af fred og fryd til ham, jeg ven - der hjem.

© 2019 by Sally DeFord. All rights reserved.

Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.

Denne tekst skal medtages på alle kopier.

Jane McBride

Baseret på en virkelig hændelse

»I skal gøre det gode« (2 Kor 13:7).

Jeg har brug for, at du ser efter din bror,« sagde mama.
»Jeres far og jeg skal hen og hjælpe nogen, der er syge.«

Jeg kiggede op fra min gulvfejning i vores lille hus og nikkede. Mama var hjælpeforeningspræsident, så hun skulle ofte hen og besøge søstre i vores menighed.

»Tak, Arlyn,« sagde mama og kyssede mig i håret.
»John sover. Og der står dej til hævning på køkkenbordet. Vær sød at lade den være.«

Jeg så hende og far køre væk i vognen ned ad vores støvede vej. Jeg følte mig stolt over, at mama stolede på mig.

Da jeg fejede køkkenet, stoppede jeg op og så på dejen. Jeg kunne næsten ikke vente til mama skulle bage den i aften. Vi plejede at spise det friskbagte brød med hjemmelavet syltetøj. Men vi var løbet tør for syltetøj for tre måneder siden.

Syltetøj! Tanken gjorde mig lækkersulten. Jeg kiggede op på sukkerskålen, den stod højt oppe på hylden. Jeg vidste, at mama gemte det til at lave mere syltetøj.

Men jo mere jeg tænkte på sukkeret, jo mere sulten blev jeg. Til sidst trak jeg en stol hen til køkkenbordet, og strakte mig. Mine fingre kunne lige nå bøtten med sukker. Jeg skubbede den nærmere på kanten af hylden ...

Og så faldt bøtten ned af hylden! Jeg prøvede at gribe den, men den faldt med et højlydt plop lige ned midt i dejen. Der var sukker overalt på dejen, køkkenbordet og gulvet.

»Åh nej!« råbte jeg. Det vækkede min lillebror. Han begyndte at græde. Jeg havde også lyst til at græde. Hvad ville mama sige til det rod?

Da jeg havde fået John til at falde til ro, gjorde jeg mit bedste for at rydde rodet op. Jeg hev bøtten op af dejen

Sød ærlighed

og vaskede den af. Jeg tørrede sukkeret af bordet og fejede det af gulvet. Men jeg kunne ikke få sukkeret ud af dejen.

Jeg tænkte på at sætte bøtten tilbage på hylden. Måske ville mama ikke lægge mærke til, at den var tom. Men jeg vidste, at det ikke var rigtigt. Så jeg satte bøtten på bordet og ventede på, at mama og far kom hjem.

Da de kom hjem, bemærkede mama sukkerbøtten lige med det samme.

Jeg tog en dyb indånding. »Jeg ville bare have lidt sukker, Men jeg fik skubbet bøtten ned af hylden. Jeg har prøvet at rydde op efter det, men jeg kan ikke få det ud af dejen.« Ordene røg ud af mig, mens jeg kiggede ned i gulvet.

Mama var stille i et minut.

»Jeg er virkelig jeg ked af det,« hviskede jeg.

Mama sukkede. »Jamen, jeg gætter på, at brødet bliver ekstra sødt i aften,« sagde hun. Jeg så op. Hun smilede svagt. »Tak for at fortælle, hvad der skete.«

Da vi spiste det søde brød den aften, talte mama, far og jeg om ærlighed.

»Vi begår alle sammen fejl i livet,« sagde far. »Men når vi er ærlige og prøver på at omvende os, bliver vor himmelske Fader og Jesus glade. Vi vil altid blive velsignet for at være ærlige, selv når det virker svært til at begynde med.«

Jeg var stadig ked af at have spildt sukkeret. Jeg vidste, at der nok ikke ville blive så meget syltetøj i år på grund af min fejl. Men jeg var glad for, at jeg havde fortalt sandheden. Det var en sødmefuld følelse, som ingen mængde af sukker kunne give. ●

Forfatteren bor i Colorado i USA.

»Efterlevelse af guddommelige befalinger medfører velsignelser – hver gang! Overtrædelse af guddommelige befalinger medfører tab af velsignelser – hver gang!«

Præsident Russell M. Nelson, »Vis jeres tro«, *Liahona*, maj 2014, s. 30.

Ældste Bednar besøger Indien

Ældste David A. Bednar rejste til Indien med sin hustru, Susan Bednar, for at dele sit vidnesbyrd om Jesus Kristus med medlemmerne af Kirken der. Indien er et af de største lande i verden. Og snart kommer der et tempel der!

Ældste og søster Bednar tog til byen Rajahmundry. Der har aldrig været en apostel før.

Der kom børn hen for at give Bednar hånden.

Ved et møde i byen Hyderabad, stillede denne pige ældste Bednar et spørgsmål.

»Jo mere jeg rejser rundt om i verden, jo flere lande jeg besøger, jo flere mennesker jeg bliver velsignet ved at lære af, jo mere indser jeg, at mennesker overalt i verden grundlæggende er ens.«

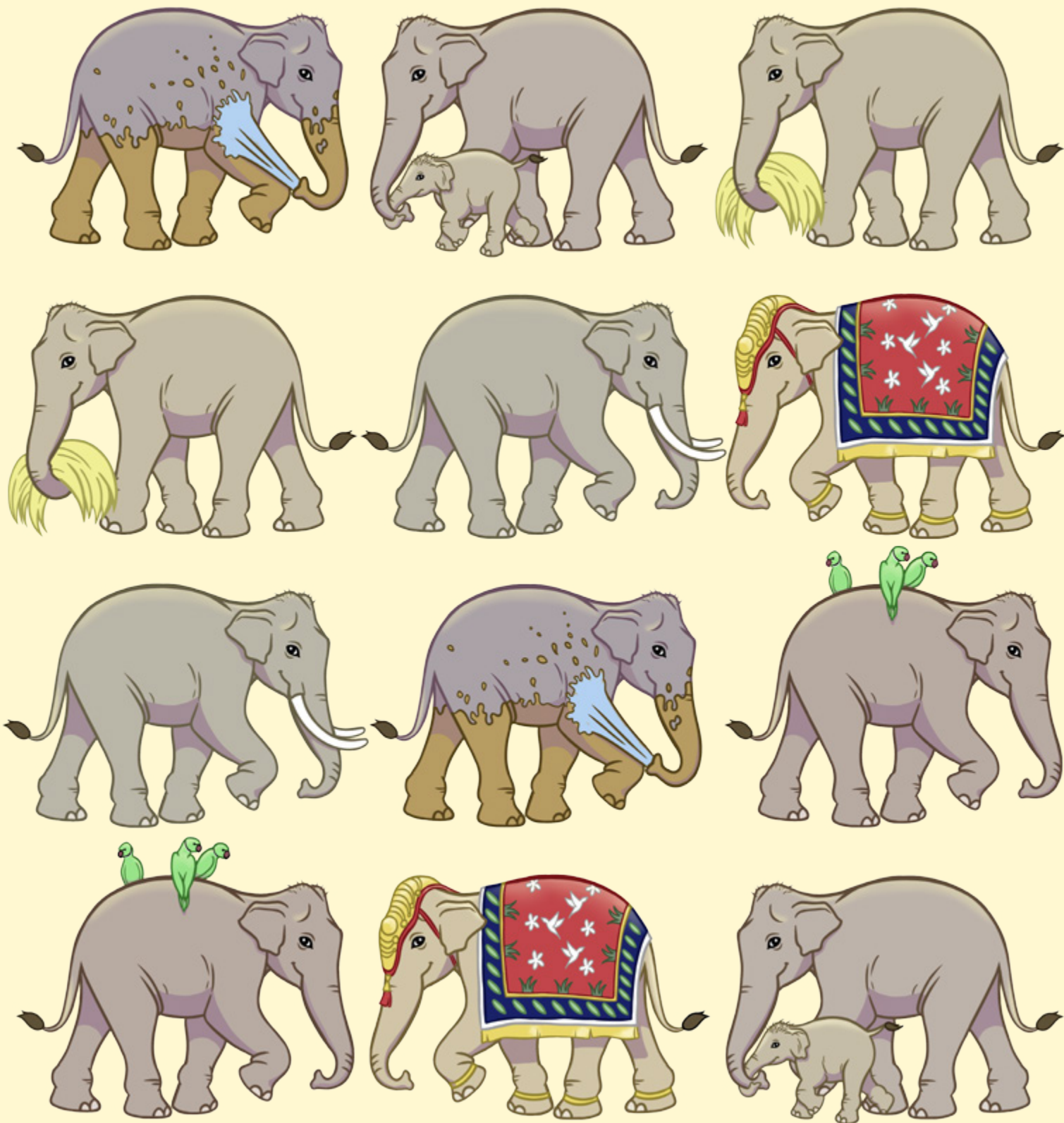
Alle var glade for at høre en af Guds apostle bære sit vidnesbyrd.

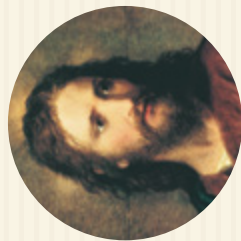

MATCH ELEFANTERNE

Der er omkring 30.000 elefanter i Indien. Hvor mange par kan I matche nedenfor?

Hvad er jeres yndlingsdyr af alle dem, vor himmelske Fader og Jesus Kristus har skabt?

Vores PROFETER og APOSTLE

Jesu Kristus leder Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige gennem profeter og apostle. Læs om dem her. **Klip så billederne ud på side LL23** og tape dem på toppen af hvert billede, så I kan løfte dem og læse de fakta, der står under.

- Hans første job var at gøre rent et sted, hvor de reparerede radioer
- Blev advokat og højesteretsdommer i Utah
- Var rektor på Brigham Young University

Præsident Dallin H. Oaks

Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

- Var hjertekirurg
- Har lært flere sprog blandt andet mandarin
- Har 10 børn, ni døtre og en søn

Ældste Russell M. Nelson

Den 17. præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

- Spillede basketball i high school
- Lærte fysik af sin far på familiens tavle
- Var rektor for Ricks College, nu BYU-Idaho

Præsident Henry B. Eyring

Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

- Fik øgenavnet »biskoppen« i college på grund af sine høje standarder
- Var bilforhandler
- Tjente som missionær i England og som missionspræsident i Toronto i Canada

Præsident M. Russell Ballard

Fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum

- Var missionærkammerat med ældste Cook i England
- Arbejdede for Kirkens Uddannelsessystem
- Var rektor for BYU

Ældste Jeffrey R. Holland

De Tolv Apostles Kvorum

- Var flygtning to gange som lille dreng
- Var pilot
- Kan godt lide at stå på ski med sine børn og børnebørn

Ældste Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum

- Var quarterback på sin high schools footballhold
- Da han havde været på mission i Tyskland, døbte han sin far, så han blev medlem af Kirken
- Var rektor for Ricks College, da det blev til BYU-Idaho

Ældste David A. Bednar

De Tolv Apostles Kvorum

- Fik et vidnesbyrd, da han studerede skrifterne og bad sammen med sin storebror
- Så sin kommende hustru ved et talentshow på high school
- Har tjent som kirkeleder i Filippinerne og på Stillehavssøerne

Ældste Quentin L. Cook

De Tolv Apostles Kvarum

- Da han var barn, bagte han brød til sin familie
- Var med i festspillet ved Cumorahøjen i New York som teenager
- Arbejdede som advokat, inden han blev kaldet som apostel

Ældste D. Todd Christofferson

De Tolv Apostles Kvarum

- Tjente som missionær og senere som missionspræsident i Japan
- Startede en virksomhed, der laver og sælger sportsudstyr
- Har tjent som Kirkens biskop

Ældste Gary E. Stevenson

De Tolv Apostles Kvarum

- Voksende op på en gård med malkekvæg i Idaho i USA
- Tjente som missionær og missionspræsident i Frankrig
- Taler fransk, portugisisk, spansk og engelsk

Ældste Neil L. Andersen

De Tolv Apostles Kvarum

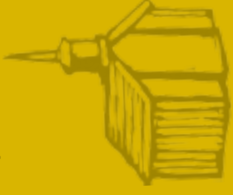
- Holder af dyr, især pingviner
- Elsker at møde mennesker i alle lande
- Kan spore sin slægtshistorie bagud til den første Dragon Gong, der blev født år 837 e.Kr.

Ældste Gerrit W. Gong

De Tolv Apostles Kvarum

- Var missionspræsident i New York City i USA
- Hans motto er: »Det er mennesker, der betyder mest«
- Indviede den første af Kirkens bygninger i Tjekkiet

Ældste Ronald A. Rasband

De Tolv Apostles Kvarum

- Er fra Brasilien og tjente som missionær der og som missionspræsident i Portugal
- Lærte om Kirken sammen med sin familie, da han var ung dreng
- Begyndte at gøre sig klar til mission, da han var 12

Ældste Ulisses Soares

De Tolv Apostles Kvarum

Tjek jeres svar på lds.org/prophets-and-apostles.

Den MANGLENDE FRAKKE

Sheila Kindred

Baseret på en virkelig hændelse

»Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil tilgive, men af jer kræves det, at I tilgiver alle mennesker« (L&P 64:10).

»Mor, min frakke er væk!« sagde Brad. Det »M var tid til at tage hjem fra kirke, men Brad kunne ikke finde sin frakke.

»Er du sikker på, at det var der, du hang den op?« spurgte mor.

»Ja. Det var lige her.« Brads frakke var strålende blå og rød. Den var svær at overse.

»Måske er den blevet flyttet. Lad os se bygningen igennem,« sagde far.

Mor, far og Brad delte sig op og kiggede alle rum igennem. De kiggede i kassen med glemte sager, i kirkesalen, i Brads søndagsskoleklasseværelse, i Primary og på alle knagerne. De kiggede endda på toiletterne, men de kunne ikke finde frakken.

»Der er nok en, der har taget den ved en fejl. Jeg er sikker på, at de afleverer den tilbage i næste uge, så snart de opdager, at det ikke er deres,« sagde far.

»I mellemtiden kan du bruge din gamle frakke,« sagde mor.

Brad rynkede panden. Han kunne ikke lide sin gamle frakke. Den var tynd, falmet og for lille til ham. Han elskede sin nye blå og røde frakke, der fik ham til at ligne en superhelt.

»Der er sikkert en, der har set, hvor sej min frakke er og har stjålet den,« tænkte Brad. Hvordan

kunne det ske i kirken? Det var meningen, at alle der skulle være ærlige. Brad ville ikke lade den tyv slippe af sted med det. Han havde en plan. Næste søndag ville han holde nøje øje med, hvem der kom i hans frakke. Så ville han snuppe den tilbage og råbe: »Stop, tyven!« De skulle nok komme til at fortryde, at de havde taget den.

Brad kunne næsten ikke vente, til han skulle føre sin plan ud i livet næste søndag. Men søndagen efter var det blevet for varmt til frakke, og det var det også søndagen efter.

Søndagen efter igen kiggede Brad mistænksomt rundt på alle drengene i Primary og tænkte på, hvem der havde stjålet hans frakke. Var det den høje dreng? Eller var det måske en pige. Han følte ikke, at han kunne stole på nogen. Brad kunne ikke lide den følelse.

Efter møderne susede Brad rundt i bygningen og så familierne tage deres frakker på. Men han kunne ikke se sin frakke nogen steder. Han tjekkede endda kassen med glemte sager igen ... men der var ingen frakke. Hvor kunne den være?

På vej hjem tænkte Brad over en ny plan. Han ville bede. Han vidste, at vor himmelske Fader kunne finde ting, der var blevet væk. Den aften bad Brad og sagde: »Vor himmelske Fader, vil du ikke godt fortælle mig, hvem der tog min frakke. Jeg vil gerne have den tilbage.«

Brad ventede på, at tyvens navn dukkede op i hans sind. Men i stedet for begyndte Brad at tænke på sin ven Carl. Brad plejede at sidde ved siden af Carl i Primary. De pjattede og grinede meget sammen. Men Carl havde ikke været i kirke i nogle uger. Brad savnede ham.

Hvad nu hvis *Carl* havde taget hans frakke? Måske var Carl bange for at komme i kirke nu, fordi han tænkte, at Brad ikke ville være venner mere. Brad ønskede, at Carl kom i kirke igen. Hvis Carl havde taget hans frakke, så ville Brad ikke råbe af ham, besluttede han. Han ville tilgive ham.

Brad kravlede op i seng og havde det bedre.

Den næste søndag i Primary var Carl der ikke, men det var en ny dreng. Han havde et slips på med blå og røde striber.

»Sejt slips,« sagde Brad og satte sig ved siden af den nye dreng. »Det får dig til at ligne en superhelt.«

Drengen smilede.

Brad smilede også. Han kiggede ikke efter tyve mere. Han kiggede efter venner. ●

Forfatteren bor i Iowa i USA.

Hej
fra
Estland!

Vi hedder Margo og Paolo. I år rejser vi rundt i verden for at lære mere om Guds børn. Besøg Estland sammen med os!

Det her er Tallinn, hovedstaden i Estland. Den har ligget her i 800 år! Der er mange øde steder i Estland, som skove og sumpe. Faktisk er mere end halvdelen af Estland dækket af skov. Mange mennesker i Estland kan lide at være i naturen.

Sådan her siger man
»hej« på estisk:

Tere!

Og sådan siger man
Kirkens navn:

Viimse Aja
Pühade Jeesuse
Kristuse Kirik

Estland ligger i Nord-
europa. Landet har flere
end 2.000 øer. Der bor ca.
1,3 millioner indbyggere i
Estland.

Hvad får man til middag i Estland? Måske svinekød eller fisk i luge med kartofler, kål, syrnede fløde og sortbrød. Det kaldes brislingesandwich.

Kirken i Estland er lille, men stærk. Der er omkring 1000 medlemmer af Kirken. Deres nærmeste tempel ligger i Helsinki i Finland.

Kan I lide at synge i Primary? Hvert femte år samles esterne til en stor folkefest for at fejre deres land med sang og dans.

**Er I fra Estland? Så skriv til os!
Vi vil mægtigt gerne høre fra jer!**

Tak, fordi I udforskede Estland med os. Vi ses næste gang!

Mød to søstre fra Estland!

En aften, da jeg ville i seng, var min bamse væk. Jeg ledte efter den, men jeg kunne ikke finde den. Jeg bad. Så fandt jeg min bamse og drømte sødt.

Bianka J. er 7 år

Vores familie kan lide at tjene andre. At tjene hjælper os til at føle Helligånden, hvilket giver mig en varm følelse af fred. Mine søstre og jeg laver gaver til andre, fordi vi ønsker, at de skal føle sig elsket.

Piibe J. er 10 år

Føler sig NY

Jessica Larsen

Baseret på en virkelig hændelse

Estland

Jeg har en overraskelse!« sagde *Ema* (mor), da hun »J hentede Rasmus fra skole. De gik sammen ned ad de smalle gader med de farverige huse.

»*Rosolje* til aftensmad?« gættede Rasmus håbefuldt på. Det var kun en uge siden, at de sidst havde fået det, på hans syv års fødselsdag. Men han kunne altid spise mere rødbede- og kartoffelsalat med spegesild!

Ema rystede på hovedet og smilede. »Jeg mødte to unge kvinder i bussen i morges. Missionærer. De kommer på besøg i aften for at tale om deres kirke.«

Rasmus så forbavset op. Han havde aldrig mødt missionærer før.

Han var inde på sit værelse og lege med sin brandbil, da missionærerne kom. »*Tere! Tere!* Hej!« sagde de til

Ema, da de kom ind i lejligheden. De tog deres store støvler af og tog de sutsko på, som *Ema* havde til gæster. *Ema* viste dem hen til den orange sofa. Men Rasmus blev henne ved døren.

Den højeste af kvinderne fik øje på ham og smilede. Der stod *Öde Craig* (Søster Craig) på hendes sorte navneskilt. »Din mor fortalte os, at du lige har haft fødselsdag,« sagde hun. »Vi har taget noget med til dig.« Hun rakte et lille kort frem. Rasmus kiggede nøje på det.

Det var et billede af en mand. Han havde en hvid kåbe på, og hans hånd var rakt frem.

»Ved du, hvem han er?« spurgte *Öde Craig*.

Rasmus vidste ikke, hvem manden var. Han havde aldrig set billedet før. Men manden så venlig og stærk ud. »Jeg tror, han er konge!« sagde Rasmus.

Begge missionærer smilede. »Ja, han er. Han er kongernes Konge! Hans navn er Jesus Kristus.« Öde Craig fandt en bog frem med et blå omslag. »Og denne bog lærer os om ham, *Mormoni Raamat*. Mormons Bog.«

Han og *Emma* begyndte at læse i Mormons Bog hver dag, inden han gik i skole. Hende på skolen gik Rasmus og hans klasse en tur i naturen og tog derefter en lur. Efter skolen mødtes han og *Emma* med missionærerne. De talte med missionærerne om det, de havde læst i Mormons Bog. Sommetider lavede *Emma* kringel, et flettet kanelbrød til alle. I weekenden kørte han og *Emma* på cykel eller tog en tur på stranden. Sommetider gik de lange ture i skoven eller langs deres yndlingsflod.

På en af disse gåture i skoven fortalte *Emma* ham, at hun ønskede at blive døbt. Rasmus smilede bredt. Missionærerne havde bedt *Emma* om at bede om, hvorvidt hun skulle døbes eller ej. Det lød som, om hun havde fået sit svar!

»Og nu ved jeg lige, hvor jeg gerne vil døbes,« sagde hun med et smil. »Kan du gætte det?«

Rasmus tænkte på missionærernes undervisning om dåb. De havde vist et billede, der forestillede Jesus med Johannes Døber i en flod ...

»Floden!« råbte han. »Vores yndlingsflod.«

En uge senere stod Rasmus ved flodbredden med missionærerne og nogle andre mennesker fra Kirken.

Emma var klar til at blive døbt. Hun kom helt ned i vandet, ligesom Jesus gjorde. Da hun kom op, smilede hun. Rasmus ønskede at huske dette øjeblik for evigt – det blå vand, de vilde hvide blomster, det grønne græs og sin mors smil.

»Hvordan føltes det at blive døbt?« spurgte han hende senere, da alle sad og spiste småkager, som missionærerne havde haft med.

»Vidunderligt,« svarede hun ham. »Jeg havde lyst til at blive i floden for evigt. Jeg følte mig helt ny!« Mor gav ham et ordentligt kram.

»Til min næste fødselsdag ønsker jeg at blive døbt, akkurat som dig og Jesus,« sagde han til hende. »Jeg vil også gerne føle mig helt ny!« ●

Forfatteren bor i Texas i USA.

Reyna I. Aburto

Andenrådgiver i
Hjælpeforeningens
hovedpræsidentskab

Jeg skal se ham igen

Jeg voksede op i Nicaragua. Da jeg var barn, gjorde jeg alt med min storebror. Vi gik i skole sammen. Vi handlede sammen. Vi lavede alt muligt eventyrligt i vores baghave. Vi var lykkelige.

Da jeg var ni år, skete der så noget meget sørgeligt. Min bror døde i et jordskælv. Til at begynde med kunne jeg ikke helt forstå, at han var væk. Jeg forestillede mig, at han ville komme og banke på vores hoveddør. Så ville han sige, at han bare havde været et sted henne. Jeg kunne sidde og stirre på døren og ønske, at det ville ske. Jeg ville så gerne se ham igen.

Med tiden blev det lidt lettere. Jeg savnede stadig min bror, men jeg var i stand til at føle mig glad igen.

Dengang var jeg ikke medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Men da jeg voksede op, lærte jeg om Kirken og blev døbt. En dag stod jeg og vaskede op. Det var omkring påske. Jeg tænkte på opstandelsen og tænkte på min bror.

Pludselig skyllede en følelse ind over mig. Jeg huskede den dagdrøm, jeg havde haft om min bror. Jeg indså, at det slet ikke var dumt alligevel! Det kom fra Helligånden for at trøste og vejlede mig. En dag vil min bror vitterligt opstå. Og jeg vil i sandhed se ham igen.

Hvis en af jeres kære er død, er det okay at savne dem og føle sig ked af det. Tal med jeres familie eller en voksen, når I føler, at I er klar. Bed og fortæl vor himmelske Fader, hvordan I har det. Han kan hjælpe jer til at føle fred igen.

Husk, at Jesus Kristus elsker jer, uanset hvad. Her ved påsketid mindes vi hans offer for os. Takket være Jesus vil vi alle opstå, og vi kan leve med vores familie for evigt. ●

Trøstekort

Klip disse kort ud. I kan folde dem på midten eller bruge dem som bogmærker.
Gem dem i jeres skrifter eller et andet sted, så I kan se på dem, når I føler jer kede af det, alene eller bange.

»Jeg vil ikke efterlade
jer faderløse; jeg
kommer til jer.«

Johannes 14:18

»[Gud] vil tørre hver
tåre af deres øjne«

Johannes' Åbenbaring 21:4

»Vær derfor ved godt
mod og frygt ikke, for
jeg, Herren, er med
jer og vil stå jer bi.«

Lære og Pagter 68:6

Vis og fortæl

Jeg elsker at se templet.

Rebecca C. er 9 år og fra Aragua i Venezuela

En dag, hvor vi satte os ind i bilen, ville den ikke starte. Vi undersøgte motoren, men der skete ikke noget. Jeg følte, at jeg skulle bede, så det gjorde jeg. Nogle minutter efter virkede bilen. Jeg er så glad for, at vor himmelske Fader altid hjælper mig.

Brooklyn B. er 9 år og fra Quetzaltenango i Guatemala

For to år siden kom der en ny dreng i vores klasse på skolen. Han var uvenlig mod andre. Alle begyndte at afsky ham og være uvenlige mod ham. Det virkede til at gøre ham ked af det, så jeg gjorde ikke som de andre. Flere af mine venner så og fulgte mit eksempel. Jeg tror, at hvis jeg lever, som Gud ønsker, vil jeg blive gladere og tryggere. Jeg tror, at hvis jeg har modet til det og siger, hvad jeg synes, vil jeg finde venner, der kan lide mig som jeg er.

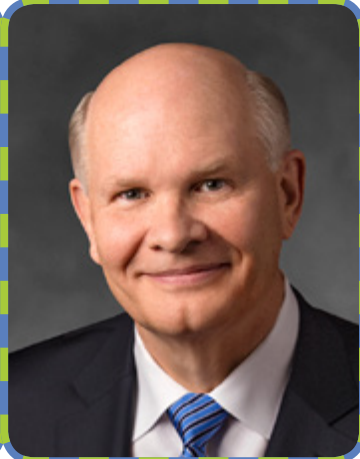
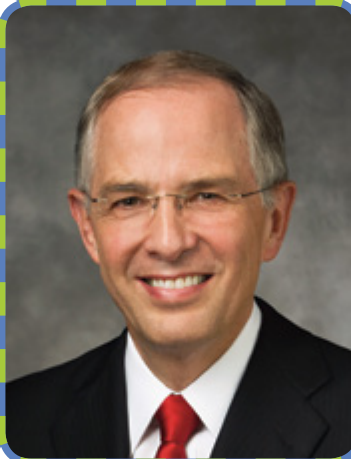
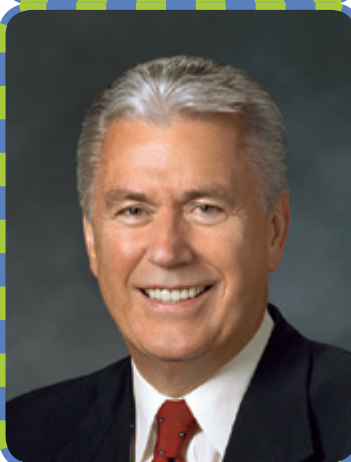
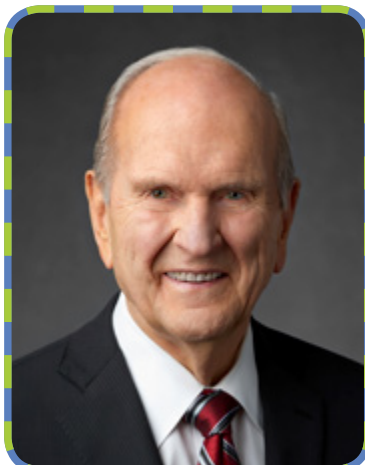
Vestina K., er 11 år og fra Vilnius i Litauen

Jeg kan godt lide at spille fodbold med de mindre børn og lære dem nye tricks. Det er en måde, jeg kan gøre gavn på.

Sasha K. er 11 år og fra Moskva i Rusland.

Brug disse
fotografier til at
udfylde oversigten
på side LL12-LL13.

Kære forældre

Denne måneds *Lille Liahona* indeholder historier og aktiviteter, der kan hjælpe jeres familie med at fejre påske. Vi håber, jeres familie vil have glæde af at tænke på påske hele måneden!

- »Guds store gave« (LL2) – Et påskebudskab fra præsident Russell M. Nelson
- »Jesus er min Frelser« (LL3) – En farvelægningsaktivitet om Jesu forsoning og opstandelse.
- »Historien om påske« (LL4) – En illustreret historie fra skriften
- »Når jeg vender hjem til ham« (LL7) – En smuk ny sang om omvendelse
- »Føle sig ny« (LL18) – En beretning om en dreng fra Estland, der lærer om Jesus
- »Jeg skal se ham igen« (LL20) – Søster Reyna I. Aburtos vidnesbyrd om opstandelsen

Skriv venligst til os og lad os vide, hvordan jeres familie bruger disse historier og aktiviteter.

Hav en velsignet påske!

Lille Liahona

New Friend

50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Find den skjulte Liahona indeni!

INDHOLD

- LL2** Det Første Præsidentskab: Guds store gave
- LL4** Historier fra skriften: Historien om påske
- LL7** Musik: Når jeg vender hjem til ham
- LL8** Sød ærlighed
- LL10** Apostle over hele verden: Ældste Bednar besøger Indien
- LL12** Vores profeter og apostle
- LL14** Den manglende frakke
- LL16** Hej fra Estland!
- LL18** Føle sig ny
- LL20** Jeg skal se ham igen
- LL22** Vis og fortæl
- LL23** Fotografier af profeter og apostle

PÅ OMSLAGET AF *LILLE LIAHONA*

Illustration: Patricia Castaleo